களத்தில்

'தமிழீழத்தின் புதைகுழிகளுக்குள் மூடப்பட்டு உறங்கும் உண்மைகள் வெளிவரத்தான் செய்யும். அவ்வேளை, சிங்கள பேரினவாதத்தின் முகமூடி கிழியும். அப்போது, எமது மக்களின் சோகக் கதை உலகத்தின் இதயத்தை உலுப்பும். அதுவரை அனைத்துலகமெங்கும் வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் உலகத்தின் மனச்சாட்சியை உறுத்தும் வகையில், தாயகத்து உண்மை நிலைகளை சர்வதேச சமூகத்திற்கு இடித்துரைத்து வர வேண்டும்'.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

(08.04.1999) தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளைத் தாங்கிவரும் செய்தித்தாள் (183) அன்பளிப்பு : 60 p

மூன்றாந்தரப்பு மத்தியத்துவத்திற்கு சந்திரிகா அரசு அஞ்சுவது ஏன்!

சிங்கள அரசிற்கும் - புலிகள் இயக்கத்திற்கும் இடையே நடைபெறும் அமைதிப் பேச்சுவார்த்தையின்போது மூன்றாம் தரப்பு மத்தியத்துவம் அவசியம் என புலிகள் இயக்கம் நீண்ட காலமாக வலியுறுத்தி வருகிறது. புலிகளின் இந்தக் கோரிக்கையை சந்திரிகா அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக நிராகரித்து வருகின்றது.

மூன்றாம்தரப்பு மத்தியத்துவத்தை புலிகள் ஏன் வற்புறுத்துகின்றனர்?

இதுவரை காலமும் சிங்கள அரசுடன் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகள் அனைத்தும் தோல்வியையே கண்டுள்ளன. பேச்சு முறிவுகளுக்கு சிங்கள அரசாங்கங்களின் நேர்மையீனமும் நயவஞ்சகப் போக்குகளுமே காரணம்.

சர்வதேச சமூகத்தை ஏமாற்றுவதற்காக பேச்சுவார்த்தை நாடகங்களை அரங்கேற்றி - பின்னர் அவை முறிவடையும் சூழலையும் உருவாக்கி- பேச்சை முறித்துவிட்டு பழியை புலிகள்மீது சுமத்திவிடும் கைங்கரியத்தையும் செய்வது சிங்கள அரசின் வழமை.

புலிகள் இயக்கம் உண்மை நிலையை சர்வதேச சமூகத்திற்கு விளக்க முற்படும்போது சிங்கள அரசின் பிரச்சாரபலம் அவற்றை அமுக்கிவிடுவது வழமை

சிங்கள அரசு நடாத்தும் பேச்சுவார்த்தைகள் தீர்வை நோக்கிச் செல்வதில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க - புலிகளை சமாதான விரோதிகள் என்று முத்திரை குத்தவும், அரசு அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றது.

இந்நிலையில், புலிகளுக்கும் - சிங்கள அரசுக்குமிடையே நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தையில் மூன்றாந்தரப்பு ஒன்று பங்கெடுத்துக் கொள்ளும்போது சிங்கள அரசின் சதிநோக்கம் எடுபடாது போகும் என்பதுடன் - அமைதிப் பேச்சுவார்த்தையும் ஆக்கபூர்வமானதாக அமையும் என்பதாலேயே புலிகள் இயக்கம் மூன்றாந்தரப்பு மத்தியத்துவத்தைக் கோருகின்றது.

புலிகளின் இந்த அழைப்பை பெரும்பாலான நாடுகள் வரவேற்றுள்ளதுடன் மத்தியத்துவமாக செயற்படத்தயார் எனவும் அறிவித்துள்ளன. பிரிட்டன் - நோர்வே - அவுஸ்திரேலியா தென் ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகள் மத்தியத்துவராக பங்குகொள்ள விருப்பம் தெரிவித்துள்ளன.

இந்த மூன்றாம் தரப்பு மத்தியத்துவத்தை — சந்திரிகா அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாய் நிராகரித்து வருவது ஏன்!

இதற்குப் பல காரணிகள் உண்டு. ஒன்று, தமிழரின் இனப்பிரச்சனை சர்வதேச மயப்படுவதை சிங்கள அரசு விரும்பவில்லை. இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை என்பது ஒரு தேசியப் பிரச்சனை ஆன்றால், இதை ஒரு உள்நாட்டுப்பிரச்சனை என்று பொத்திமூடி வைத்திருக்கவே அரசு முனைகின்றது. உள்நாட்டுப் பிரச்சனையை தனது அரசே தீர்த்து வைக்கும் வெளியாரின் தலையீடு தேவையில்லை என அதற்கு நியாயம் கூறிவருகின்றது.

தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம்

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

மக்கள் எழுச்சி ஆரம்பமாகட்டும்

இலங்கையைப் பேண வேண்டிய பொறுப்பு ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு உண்டு. ஆனால் சிறிலங்கா அரசாங்கம் தமிழ் மக்களின் பழமையை வரலாற்றுத் தொன்மையை மூடி மறைக்கும் வகையில் அவர்களின் இத்தகைய வரலாற்றுப் பூமிகளை ஆக்கிரமித்து அவற்றை ஆயுத முனையில் சிங்கள மயப்படுத்தி வருகின்றது.

இவ்வாறு சிறிலங்கா அரசாங்கம் தமிழ் மக்களை தனது குடிகளாக கருத மறுத்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பையும் அமைதியையும் வழங்கத் தவறியதினாலேயே தமிழ் மக்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமையைப் பிரயோகித்து தமது வரலாற்றுத் தாயகமான தமிழீழத் தேசத்தை மீளவும் இறைமையும் தன்னாதிக்கமும் உள்ள தமிழீழத் தனியரசாக்கி அதில் தாங்கள் பாதுகாப்பான அமைதியுடன் வாழ முற்பட்டு வருகின்றனர். இது சிங்களவர்களுக்கு எதிரான இனவாத– இனக்குரோத முயற்சி அல்ல. நம் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனின் பின்வரும் கூற்று அதனை உலகிற்குத் தெட்டத் தெளிவாக்குகின்றது.

நாங்கள் இனவெறியர்கள் அல்ல. வன்முறைவாதியோ அல்லது யுத்தத்தையோ நேசிப்பவர்களும் அல்ல. நாம் சிங்கள மக்களை எங்கள் எதிரிகளாகவோ அல்லது பகைமைக்குரியவர்களாகவோ கருதவில்லை. நாம் சிங்களத் தேசத்தை அங்கீகரிக்கின்றோம். ... மதிக்கின்றோம். ... எமக்கு எவ்வகையிலும் சிங்கள மக்களின் சுதந்திரத்திலோ அவர்களின் சுதந்திரமான தேசிய வாழ்வினை நசுக்கிடும் நோக்கு என்றுமே இல்லை. தமிழ் மக்களாகிய நாம் ஆசிப்பதெல்லாம் எமது சொந்த வரலாற்றுத் தாயகத்தில் தன்னாளுமை சுதந்திரமான மக்களாக அமைதியில் வாழ்தலையே ஆகும்.

எங்கள் தேசியத் தலைவரின் தெளிவான உறுதியான இந்தக் கூற்று தமிழீழ மக்களின் உயர்ந்த அரசியல் பண்பாட்டை உலகிற்கு தெளிவாக எடுத்து விளக்குகின்றது. இந்த உயர்வான நோக்குடன் தமது தேசமக்களின் சுதந்திரத்திற்காக பாதுகாப்பான அமைதி வாழ்வுக்காக தங்கள் இனிய உயிர்களையே அர்ப்பணித்து போராடும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் ஈடு இணையற்ற தியாக புருஷர் திருக் கூட்டமாம் எங்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைத்தான் சந்திரிகா அரசாங்கம் பயங்கரவாதிகள் எனப் பச்சைகுத்தி விளையாடுகின்றது. ஆனால் சத்தியம் எனது சொந்தங்களிலும் வேவாது. இந்த சத்தியத்தினை நிலைநிறுத்தும் பெரும் பொறுப்பு புலம் பெயர் தமிழீழ மக்களாகிய எம் ஒவ்வொருவரது கடமையாகி நிற்கிறது.

இந்தப் பொறுப்பை நாம் உணர்ந்து தமிழீழ மக்களாக நாம் திரண்டெழும் வரை நேற்று யாழ் குடா நாடு இன்று வடு நாளை தமிழீழத் தாயகத்தின் இன்னொரு பகுதியென சிங்களப் படைகள் சுற்றிச் சுழன்று எமது வளம் மிகு பூமிகளை திறன் மிகு உடைமைகளை நாசமாக்க முயற்சிப்பதுடன் எங்கள் சொந்தங்களின் பந்தங்களின் உயிர்களை உடைமைகளை பறிநாசம் செய்யும் முயற்சிகளையும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கப்போகின்றது. ஆனால் இந்த சில்லறை விளையாட்டுக்களால் சந்திரிகா அரசாங்கத்தால் மட்டுமல்ல எந்த சக்தியாலுமே தமிழீழ விடுதலை வேட்கையை உறுதியை இம்மியளவும் கூட அசைக்க முடியாது என்பதை தமிழீழத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் கடந்த கால வரலாறு உலகிற்கு மிக நன்றாக எடுத்து விளக்கியுள்ளது. அதனால் தான் நாம் உறுதியுடன் தமிழீழம் சுதந்திரத்தை நோக்கி விரைவாக நடைபோடுகிறது என ஆணித்தரமாக எடுத்து உரைக்கின்றோம். இதனைத் தமிழீழப் புலம் பெயர் மக்களாகிய நாமனைவரும் ஏகோபனமாக ஒரேகுரலில் உரக்க உலகிற்கு எடுத்துக் கூறி எழுந்து வாருங்கள். எமது தமிழீழத் தேச மக்களுக்கு தேவை அவர்களது பாதுகாப்பு. இதை எந்த அரசியல் பொதியாலும் சிறிலங்கா தாக்கித் தராது. எமது மக்களின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ள சிறிலங்காப் படைகள் எமது மக்களை விட்டு விலகினால் மட்டுமே எமது மக்களின் பாதுகாப்பு சாத்தியமாகும். இப் படை விலகலே அமைதிப் பேச்சுக்கான சூழலைத் தோற்றுவிக்கும். இதனை உலகிற்கு உறுதியுடன் எடுத்துரைத்து அவர்களின் ஆதரவை எம் மக்கள்பால் திரட்ட திரண்டெழுந்து வாருங்கள். அவலக்காற்றிலே பலவும் ஒன்று கூடட்டும் மக்கள் எழுச்சியின் ஆரம்பமாகட்டும். சந்திரிகாவின் சர்வதேச பொய்மைப் பரப்புரைகளுக்கு முடிவுரையாகட்டும்.

• •

AUSTRALIA	CANADA	DENMARK ATTE P.O Box 41 7400 Herning	FRANCE TCC 341 Rue Des Pyrenees, 75020 Paris.	GERMANY TCC Postfach 340251, 51624 Gummersbach	ITALY TCC Via Mariano Stabile - 49, 90139 Palermo.
NETHERLANDS	NORWAY	SWITZERLAND WTTC Josef Str - 110, 8005 Zurich.	SWEDEN TCC Glimminge Grand 25, 2nd Floor, 16342 Spanga	UNITED KINGDOM UTO Selan House, 202 Long Lane, London SE1 4QB.	U.S.A W.T.C.C. 170-10 Cedarcroft Road Suite 1-L, Jamaica New York 11432

விடுதலைப்புலிகளின் வலைக்குள் சந்திரிகா படையினரைத் தள்ளுகிறார்

* போர்முழக்கம் விடுதலைப்புலிகளுக்கு சாதகமான இராணுவ நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது
* விடுதலைப்புலிகளினால் மதிக்கப்பட்ட மடுப் பகுதிக்குள் சிறிலங்கா படைகள் சென்றுள்ளமை சிறிலங்காவின் அந்நிய அரசு மனோபாவத்தை தெளிவாக்குகிறது
* விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவத் தளமற்ற பகுதியில் படைகளை நகர்த்தி தேர்தல் வாக்கு தேடுகிறார் சந்திரிகா
* மடுவில் சிக்குண்ணும் படைகளை விடுவிக்க மற்றொரு ஜயசிக்குறாய் தேவையெனக் கிண்டல்.

வன்னியில் சிறிலங்கா இராணுவம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் அதற்கு துரதிருஷ்ட வசமான அனுபவங்களையே விளைவித்துள்ளது. ஒரு வருட காலமாக பெருமூச்சுக்களுடனும் வேதனை முனகல்களுடனும் நடாத்தப்பட்ட ஜயசிக்குறாய் படுதோல்வியைத் தழுவி முற்றுப்பெற்றது. இதனை தொடர்ந்த றிவிபல நடவடிக்கை சோடா போத்தலை திறந்தவுடன் காஸ் புஸ் என்று வழிவது போல மறைந்து விட்டது. அடுத்ததாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ரணகோஸ (போர் முழக்கம்) போரை விட வெறும் வாய்வீச்சு முழக்கங்களையே அதிகமாக கொண்டு காணப்பட்டது. இவை எல்லாம் தேசிய யுத்த தந்திரோபாயம் ஒன்று இல்லாமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இந்த யுத்த நடவடிக்கைகளின் நோக்கங்கள் என்ன? வவுனியாவில் இருந்து யாழ்குடா நாட்டுக்கு பிரதான தரைப்பாதை (Main Supply Route-MSR) இணைப்பொன்றை ஏற்படுத்துதல் என்பதே ஜயசிக்குறாய் இன் நோக்கு. தற்பொழுது உள்ள வான்வழி கடல் வழி பாதைகள் அதிக செலவினையும் அதிக அச்சத்தையும் விளைவிப்பதனாலும் வான்வழித் தொடர்பை வலுப்படுத்த அதிக விமானங்களை வாங்க மேற்கொண்ட முயற்சிகள் உச்ச விசாரணைகளுக்குரிய பெரும் ஊழல் மோசடிகளாக முடிந்தமையினாலும் இந்த பிரதான தரைப்பாதை திறப்பு முயற்சி அவசியமாகியது.

ஆனால் விடுதலைப்புலிகளை விட பலமடங்கு ஆளணிப் பெருக்கத்தையும் நவீன ஆயுத மயமாக்கலையும் கொண்ட சிறிலங்கா இந்தப் பாதை திறப்பு முயற்சியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரிய பொருளாதாரச் செலவீனங்களை தாங்க முடியாது தாங்கி கொண்டிருந்த மக்களுக்கு பலத்த ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்க கூடிய வகையில் ஜயசிக்குறாய்யைத் திடீரென நிறுத்திக் கொண்டது. யாழ்குடா நாட்டை கைப்பற்றி அங்கு படைகளை நிறுத்தி அவர்களைப் பராமரிக்க வேண்டிய தேவையை ஏற்படுத்திய முன்னைய நடவடிக்கைகளுக்கு நட்டஈடாக தொடங்கப்பட்ட இந்த நடவடிக்கை எதிர்பார்த்தவாறு பலனளிக்காததினால் இராணுவ விநியோகத்திற்கு அதிக செலவுகளும் கடல் வழி வான் வழி விநியோகங்களுக்கு அதிக அச்சுறுத்தல்களும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கப் போகின்றது.

புளியங்குளம் மாங்குளம் பகுதிகளில் விடுதலைப்புலிகள் ஜயசிக்குறாய்யை தடுத்து நிறுத்தி வைத்திருந்த யுத்த தந்திரோபாயமானது படையினரிடை

பலத்த நம்பிக்கையீனங்களை தோற்றுவித்து பாதை திறப்பு முயற்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கச் செய்துள்ளது.

அத்துடன் பாதை திறக்கப்பட்டாலும் கூட அவ்வளவு தூரத்திற்கு தொடர்ந்தும் பாதையை பாதுகாக்க பல்லாயிரக் கணக்கில் படையினர் தேவை. இதனால் பாதையை திறப்பதை கைவிட்டு கடைசியில் ஒரு இராணுவ விநியோகத் தொடர்பையாவது ஏற்படுத்தலாம் என நினைத்த நினைப்பிலும் இடிவிழும் செயலாக கிளிநொச்சி இராணுவ முகாமை விடுதலைப்புலிகள் கைப்பற்றியமை அமைந்தது. இதனை சாட்டாக வைத்து அதுவரை எப்பொழுது ஜயசிக்குறாய் யை நிறுத்தி தலையை தப்ப வைத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் எனத் தவித்த சிறிலங்கா தப்பி பிழைத்துக் கொண்டது.

ஆயினும் ஜயசிக்குறாய் இனை நிறுத்தியமை தொடர்ந்தும் இராணுவ விநியோக செலவுகள் கிடுகிடு என அதிகரித்துச் செல்லவும் வான் வழி கடல்வழி விநியோகங்களை அதிகரிக்கவென வெளிநாடுகளில் கலன்களை வாங்க மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் அதிகம் அதிகமாக ஊழல்களை வளர்க்கவும் செய்யும் என்பது யதார்த்த உண்மை. இதனால் நாட்டின் பொருளாதாரம் மீள முடியாத நிலைக்கு பின்தள்ளப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கப்போகின்றது.

இந்த சிக்கலான நிலையில் தொடங்கப்பட்ட போர் முழக்கம் இராணுவ நடவடிக்கை வன்னிக் கிராமங்களை சுற்றி வளைப்பது போல் தோன்றினாலும் இதனால் விடுதலைப்புலிகளின் நடவடிக்கைகளைப் பலவீனப்படுத்த இயலாது. இக்கிராமங்களில் உள்ள மக்களை விடுதலைப்புலிகளுக்கு உதவுவதில் இருந்து தடுக்கலாம் என்ற எண்ணம் கைகூடுவதற்கு கூட பெருந்தொகையான படையினரை இங்கு தொடர்ச்சியாக நிலைகொள்ள வைக்க வேண்டும். அவ்வாறு பெருந்தொகையான படையினர் நிலை கொள்ளும் பொழுது மக்களின் சுதந்திரத் தன்மை தடுக்கப்படுவதினால் மக்களிடை விடுதலைப்புலிகளுக்கு ஆதரவு பெருகுமே தவிர குறையும் என எதிர்பார்க்க முடியாது.

இந்த இராணுவ நடவடிக்கையினால் விடுதலைப் புலிகளின் தளங்கள் எவற்றுக்கும் எதுவித சேதத்தையும் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. காரணம் விடுதலைப்புலிகள் இப்பகுதிகளில் எந்த விதமான தளங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

மாறாக இந்த நடவடிக்கை விடுதலைப்புலிகளின் எதிர்பார்ப்புக்குள் படையினரைச் சிக்க வைத்துள்ளது என்பதே உண்மை. விடுதலைப்புலிகள் படையினர் பரவி நிற்பதையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர். இவ்வாறு பரவி நிற்பது அவர்கள் தாக்குதல்களை தமக்கு குறைந்த இழப்புடன் அல்லது இழப்பின்றி வெற்றிகரமாக நடாத்த பேருதவியாக அமையும். போர் முழக்கம் தரை நகர்வு விடுதலைப் புலிகளின் நோக்கினை அரசாங்கமே செய்து கொடுத்த சம்பவமாக மாறப்போகின்றது.

இதற்கிடை மடுத்திருப்பதி கத்தோலிக்க மக்களின் பெரு வணக்கத்துக்குரிய புனித தலம். இந்த தலத்தின் புனிதத்துவத்தை மதித்த விடுதலைப் புலிகள் இப்பகுதிகளில் ஆயுதங்களுடன் நடமாடுவதைக் கூட தவிர்த்து உயர் பண்பாட்டுடன் நடந்து கொண்டனர். ஆனால் சிறிலங்காப் படைகள் மடுத் தேவாலயப் பகுதிகளை நோக்கி முன்னேறியமை அனைத்து ஆன்மீக உணர்வு உள்ளவர்களின் மனதையும் புண்படுத்தியுள்ளதுடன் இங்குள்ள மிகப் பெரிய அகதி முகாமின் அமைதிக்கும் பாதுகாப்புக்கும் குந்தகம் ஏற்படுத்தி சர்வதேச மட்டத்திலும் சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கப் போகின்றது.

விடுதலைப் புலிகளினால் இராணுவத் தளமாக பயன்படுத்தப்படாத ஒரு பகுதியை நோக்கி தான் கத்தோலிக்க தேவாலயத்தை மீட்டுவிட்டதாக புத்தளம் நீர்கொழும்பு பகுதி சிங்களக் கிறிஸ்தவ மக்களின் வாக்குகளைப் பெற சந்திரிகா இதனை செய்திருக்க கூடும். அப்படியானால் தேர்தல் முடிந்ததும் இங்கு நிலை கொண்டுள்ள பெருந்தொகையான படைகளையும் டாங்கிகளையும் உடன் வாபஸ் பெறவேண்டும். இல்லையேல் இங்கு சிக்குண்ணக்கூடிய படையினருக்கு விநியோகத்தை மேற்கொள்ளவென மீண்டும் ஒரு ஜயசிக்குறாய்யை இப்பகுதியில் நடாத்த வேண்டி நேர கூடும்.

இப்பகுதிகளைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் இப்பகுதிகளில் தேர்தல் விளையாட்டுக்களை நடாத்தலாமென சிறிலங்கா சிந்திக்கக்கூடும். இது சந்திரிகா யுத்த பாராளுமன்றத்தில் முன்டு கொடுக்கும் தடிகளை உருவாக்கக் கூடும். ஆனால் இவ்விதம் இராணுவத்தினை தனது அரசியல் நலனுக்கு சந்திரிகா பயன்படுத்துவது இராணுவத்தினருக்கும் தமது தனிப்பட்ட ஆசைகள் இச்சைகளுக்கும் இராணுவத்தினர் என்ற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த தூண்டக் கூடும். இதனால் இராணுவத்தினரின் சட்டவிரோத செயற்பாடுகள் அதிகரித்து இப்பகுதி வாழ் தமிழ் மக்கள் பெரும் துன்பங்களுக்குள் சிக்க இடமுண்டு.

(கொழும்புப் பத்திரிகையான எக்ஸ்பிரஸில் சிறிலங்கா விங் கொமாண்டர் மார்க் செனிவரத்ன எழுதிய ஜயசிக்குறாய் தரும் துன்பம் என்ற கட்டுரையின் கருத்துக்களை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட கட்டுரை)

தமிழீழப் பெண்கள் தலை நிமிர்ந்து நிற்பார்கள்.

தளபதி தீபன்

ஜெயசிக்குறு இராணுவ நடவடிக்கைக்கு எதிரான தாக்குதல்களில் ஆரம்பக் கட்டங்களிலிருந்தே மகளிர் படையணிகள் ஈடுபட்டு வந்துள்ளன. எமது களமுனைப்பகுதியின் விளக்குவைத்தகுளத்தில் மகளிர் படையணியின் அணியொன்று இராணுவத்தினரின் முன்னேற்றத்தை மறித்து தமது நிலைகளை அமைத்திருந்தனர். அந்தப் பகுதியால் முன்னேறிய இராணுவத்தினரை வழிமறித்து தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பகுதிக்குள் இறுதிவரை இராணுவத்தை நுழைய விடாது மிகவும் குறுகிய தூரத்திற்குள் நின்று திறமையாகச் சண்டை செய்தனர்.

ஒரு நாள் சண்டையின் போது பெண்போராளிகள் இராணுவத்தின் நிலைகளுக்கு மிக நெருக்கத்தில் நின்று சண்டை செய்து கொண்டிருந்தனர். இதனால் அவர்களுக்குரிய உணவை அனுப்ப முடியாத ஒரு இக்கட்டானநிலை உருவானது. காலை உணவுமின்றி மதிய உணவுமின்றி தண்ணீர் கூடக் குடிக்க முடியாத நிலையில் சண்டை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. இரவு நீண்ட நேரத்தின் பின்னரே அந்தப் பகுதிக்குரிய உணவை அனுப்ப முடிந்தது. இத்தனைக்கு மத்தியிலும் எந்தத் தளர்வுமின்றி மிகுந்த உறுதியுடன் சண்டையில் ஈடுபட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

இந்த ஜெயசிக்குறு களம் எமது போராட்ட வரலாற்றில் பல சாதனைகளைப் புரிவதற்கும் போரியல் ரீதியான வளர்ச்சியை அடைவதற்குமான சந்தர்ப்பத்தைத் தந்துள்ளது. 19.08.97 அன்று புளியங்குளம் பகுதியில் முன்னேறிய இராணுவத்தின் டாங்கிகள் எமது மையப் பகுதிக்குள் நுழைந்தன. அவற்றில் இரண்டு டாங்கிகள் அழிக்கப்பட்டு இரண்டு டாங்கிகள் சேதமாக்கப்பட்டன. ஒரு துருப்புக்காவி (APC) கைப்பற்றப்பட்டது. இந்தத் துருப்புக்காவியைக் கைப்பற்றியவர்கள் பெண் போராளிகளே. ஆண் போராளிகளின் கவச எதிர்ப்புப் பிரிவினரிடம் அடி வாங்கித் தடக்குப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில் உடனடியாக பெண்போராளிகள் அந்த டாங்கியை மடக்கிக் கைப்பற்றினார்கள். உண்மையில் அது ஒரு இக்கட்டான சூழல். அந்நிலையிலும் முடிவெடுத்து உறுதியாகச் செயல்பட்டு டாங்கியைக் கைப்பற்றியமையை ஒரு சாதனை என்றே குறிப்பிட வேண்டும். (1987 காலப்பகுதியில் இந்திய இராணுவத்துடனான போரின்போது யாழ்ப்பாணம் சித்தங்கேணிப்பகுதியில் மேஜர் சோதியாக்கா தலைமையிலான மகளிர் அணி இந்திய இராணுவ கவசவாகனமொன்றை முதன் முதலாகத் தகர்த்தனர். அதன் பின் ஜெயசிக்குறு களத்தில் சிறீலங்கா இராணுவத்தின் துருப்புக்காவியொன்றை முதன்முதலாக கைப்பற்றியுள்ளனர்.)

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம்

23.07.1997 அன்று புளியங்குளம் பகுதியில் இராணுவம் நகர்வு முயற்சி ஒன்றை மேற்கொண்டது. மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்த இச் சண்டையிலும் மகளிர் அணியொன்று மிகவும் திறமையாகச் செயற்பட்டது. முதல்நாள் சண்டையில் ஒரு டாங்கி முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது நாள் சண்டையில் ஒரு டாங்கி சேதமாக்கப்பட்டதுடன் இராணுவத்தின் நகர்வும் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த ஜெயசிக்குறு சமர்க்களம் மிகவும் கடினமானது. அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாத நிலையில் எமது போராளிகள் நின்று சண்டைகளைத் துணிவுடன் எதிர்கொள்ளுகின்றார்கள். அதிலும் ஆண் போராளிகளைவிட பெண்போராளிகள், பெண்களுக்கேயுரித்தான தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வளவு நெருக்கடிகள் மத்தியிலும் மிகுந்த வீரத்துடனும் ஆக்ரோசத்துடனும் சண்டையைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். புதூர் பகுதியில் ஏயார் மொபைல் பிரிகேட் மீதான தாக்குதல் மன்னகுளம் பகுதியில் சிறப்புப் படையணி மீதான தாக்குதல் இவைகளெல்லாமே மகளிர் படையணியினரின் போராற்றலுக்கு நல்ல உதாரணங்களாகும் ஜெயசிக்குறு களத்தில் சிறீலங்காவின் அதிசிறப்புப்படைகளை பெரும்பாலும் மகளிர் அணியினரே மடக்கியுள்ளனர்.

04.06.98 / 08.06.98 ஆகிய இரு தினங்களிலும் கிளிநொச்சியிலிருந்து முன்னேறிய சிறீலங்காப் படையணிகளை மகளிர் படையணியினரே தடுத்து நிறுத்தினர். இந்தஇரண்டு சண்டைகளிலும் தமது காப்பரண்களை விட்டு நகராது தொடர்ந்து சண்டையிட்டு சில பெண்போராளிகள் வீரச்சாவடைந்துள்ளதுடன் சில அணிகள் இராணுவம் மிக நெருங்கிய நிலையிலும் நிலமைகளை சரியாக அறிவித்துக் கொண்டு எமது மேலதிக அணிகள் உதவிக்கு சென்று இராணுவத்தைக் கலைத்து அவர்களை மீட்கும் வரை மிக உறுதியோடு நின்று சண்டை செய்துள்ளனர். தமது காப்பரண்களில் இருந்து கொண்டு எதிரிவரவர சுட்டு வீழ்த்தியுள்ளார்கள். ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றியுள்ளார்கள். இந்த இரண்டு சண்டைகளுமே நல்ல வெற்றிகரமான சண்டைகள். எதிரிக்குப் பலத்த இழப்பைக் கொடுத்த சண்டைகள். 04ம் திகதி சண்டையில் 200க்கு மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் பலியாகியுள்ளதுடன் 400பேருக்கு மேல் இராணுவத்தினர் காயமடைந்துள்ளனர். 08ம் திகதி

சண்டையின்போது 175க்கு மேற்பட்ட படை பலியானதுடன் 200 பேருக்கு மேல் காயமடைந்துள்ளனர்.

போராட்டத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் பெண்களின் அணிகளும், ஆண்களின் அணிகளும் இணைந்தே தாக்குதல்களில் பங்கு பற்றின. படிப்படியான வளர்ச்சியின் மூலம் இன்று எந்த ஒரு இலக்கையும் தனித்து நின்று தாமே சண்டை செய்து வெல்லுமளவுக்கு வளர்ந்துள்ளனர். முன்னணிப் போர்க்களத்தில் பெண்கள் நின்று சண்டை செய்வது எமது தமிழீழத்தில் தான். அதனை எமது பெண் போராளிகள் சாதனையாகச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். கரும்புலிகள் அணியிலும் பெண் போராளிகள் இணைந்து எதிரிக்குப் பலத்த அடிகளை கொடுத்துப் பாரிய வெற்றிகளை எமது போராட்டத்திற்கு பெற்றுத் தந்து கொண்டிருக்கின்றனர். காலங்காலமாக பல அடக்குமுறைகளுக்கு உட்பட்டுப்போயிருந்த எமது தேசத்துப் பெண்கள் மத்தியில் இப்போது விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு வருகின்றது. இம் மாற்றத்திற்கு முன் உதாரணமாக எமது பெண் போராளிகளின் ஆளுமை வெளிப்பாடுகள் உள்ளன. தனித்து சண்டைக்களங்களில் மட்டுமல்லாது, எமது தேசத்தின் ஏனைய துறை சார்ந்த வேலைகளிலும் பெண்போராளிகள் சம அளவு ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

இவையனைத்திற்கும் எமது தேசியத் தலைவரின் தூரநோக்குப் பார்வையும், முழுமையான பங்களிப்பும், சரியான வழிகாட்டலுமே காரணமாகும். நிச்சயமாக எமது தமிழீழ தேசம் விடுதலையடையும் போது பெண்களும் விடுதலை பெற்றவர்களாக தலைநிமிர்ந்து நிற்பார்கள் என்பதே உண்மை.

எங்கள் மண்ணில் எங்கள் வளத்தைக் கொண்டு...

இயற்கை உரக்கலவை

தமிழீழம் இரு வகையான யுத்தங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஒன்று இராணுவ ரீதியான யுத்தம் எதிரியின் ஆக்கிரமிப்பின் பிடியிலிருந்து தாய் மண்ணை மீட்டெடுக்க நடாத்தப்படும் போர். இரண்டாவது பொருளாதார ரீதியான யுத்தம். அரசின் பொருளாதாரத் தடைகளை எதிர்த்து தன்னிறைவான பொருளாதார வாழ்வைக் கட்டியெழுப்ப நடாத்தப்படும் உற்பத்திப் போர் சம காலத்தில் இரு முனைப்போரிலும் வெற்றி பெற்றுச் சென்றால்தான் இலட்சியத்தை அடைய முடியும்.

இராணுவக் கெடுபிடிகளினாலும், பொருளாாரத் தடைகளினாலும் தமிழீழத்தில் சகல துறைகளும் சீர்குலைந்துள்ளன. முக்கியமாக விவசாயத்துறை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதேசத்தின் தேவைகள் ஈடுசெய்யப்படுவதில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது இதனால் விவசாயத்துறை பாதிக்கப்பட்டதுடன் மக்களும் ஒரு நெருக்கடி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

விவசாய உள்ளீடுகளில் முக்கியமாகக் கருதப்படும் இரசாயன உரங்களின் தடைகளினால் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலையை நீக்குவதற்காக த.பொ.மே. நிறுவனம், தமிழீழத்தில் கிடைக்கக்கூடிய வளங்களைக்

தமிழீழம் செ.முருகையா

கொண்டு பயிர்களுக்குத் தேவையான போசனைகளைக் கொடுக்கக் கூடியதான ஓர் பசளைக் கலவையை தயாரித்து 1996 - 1997 கால போகத்திலும், 1997 சிறுபோகத்திலும் பரீட்சார்த்த அடிப்டையில் 'இயற்கை உரக்கலவை' என்ற பெயரில் விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக வழங்கி ஆராய்ந்தது.

ஆராய்ச்சி முடிவுகள் எமக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக் கூடிய பெறுபேறுகளைத் தந்ததுடன் ஒப்பீட்டு அடிப்படையிலும், விளைவின் அடிப்படையிலும் இரசாயன உரத்திற்கு ஈடாக இருந்ததுடன் மக்களிடையே நம்பிக்கை ஊட்டக் கூடியதும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதுமான பெறுபேறுகளையும் தந்தது.

இதன் காரணமாக 1997-1998 கால போகத்தில்:-

* இரசாயன உரங்களுக்கு மாற்றீடாக இயற்கை உரப் பாவனையை ஊக்குவிப்பதற்காகவும்,
* அரசின் தடைகளை உடைத்தெறிந்து சுயசார்பு உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதற்காகவும்,

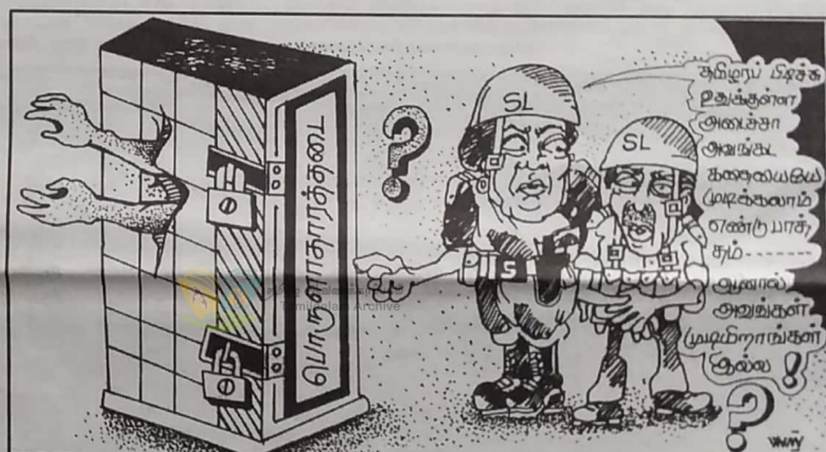

* இரசாயன உரங்களால் சுற்றுச் சூழலில் ஏற்படும் தீமைகளைக் குறைப்பதற்காகவும்,
* உள்ளூர் வளங்களைப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரும் நோக்குடனும் வர்த்தக ரீதியாக 'இயற்கை உரக்கலவை' என்னும் பெயரில் அதற்கென ஓர் சின்னமும் பொறித்து இயற்கை உர உற்பத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1997 செப்டம்பரில் 5700 கிலோவும்
ஒக்டோபரில் 4050 கிலோவும்
நவம்பரில் 7975 கிலோவும்
டிசம்பரில் 7950 கிலோவும்
மொத்தம் 25675 கிலோ உற்பத்தி செய்து விநியோகிக்கப்பட்டது.

1997-1998 கால போக நெற் செய்கையில் மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டதால் இயற்கை உர உற்பத்தியை மேலும் விஸ்தரிக்கும் நோக்குடன் 1998ம் ஆண்டிலிருந்து 'பயிரமுது' என்னும் பெயரில் உரக் கலவையை விநியோகித்து வருகின்றோம்.

நெற்பயிருக்கு மாத்திரமல்ல மரக்கறிப் பயிர்களுக்கும் நல்ல பெறுபேறுகளைக் கொடுத்துள்ளது. அத்துடன் திராட்சைப் பயிரிலும் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1998 சிறு போகத்தில் 50.000 கிலோ 'பயிரமுது' இயற்கை உரக் கலவையினை உற்பத்தி செய்து விநியோகிப்பதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

கூட்டெரு இடவேண்டுமாயின் 1 ஏக்கருக்கு 6 மெற்றிக் தொன் தேவை. சீமைக் கிழுவை இட வேண்டுமாயின் 1 ஏக்கருக்கு 6 மெற்றிக் தொன் தேவை. ஆனால் இயற்கை உரக்கலவை பாவிப்பதாயின் 0.3 மெற்றிக் தொன் (300 கிலோ) போதுமானதாக இருக்கன்றது.

* பயிருக்குத் தேவையான போசனையைக் கொண்டுள்ளது.
* எடுத்துச் செல்வது இலகு.
* விலை மலிவானது.
* மண் வளத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடியது.
* மண்ணில் நுண்உயிர்களைப் பெருக்க வல்லது.

எனவே தமிழீழ மக்கள் தமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய இயற்கைப் பசளைகளைப் பாவித்து தமிழீழ மண்ணைப்பாதுகாத்து அதிக விளைவைப் பெறவேண்டும்.

முதுகெலும்பு

எந்தையர் அன்று வேற்றவன் கையையா
நம்பி வாழ்ந்தார் தமிழனே சொல்
இன்று நீ மட்டும் இன்னொருவன் கையை
பார்த்துக் கிடப்பது பரிதாபமே தான்.
மண்ணை விலைபெற்றால் எம்மிடம்
என்ன கைகள் இல்லை!
பூமித்தாய் எமக்கென்றே தன் முலை சுரக்கிறாள்
பட்டை கட்டி நாம் பயிர் செய்வதும்
உரம் இல்லையென ஏங்குவதேனோ?
உயிர்கள் உரான மண்ணிது - இங்கு
பயிர்கள் நட்டாலே பசுமை பொங்கும்
உன்விழிகளை விரித்திடு மனதில்
இளமையே பொங்க நட
ஓர் பிறந்து வாழ்ந்த கைகள்
தோற்றுக் கிடப்பது அநாகரிகம்
புது வேகம் கொண்டெழுந்து
புயலெனவே புறப்படுங்கள்
போர்க்களம் செல்லும்
எம் பிள்ளைகளுக்காய்- நாம்
வயற்களம் செல்வோம்
பொருளாதாரமே எமக்கிங்கு முதுகெலும்பு
நிமிர்ந்து நின்றால்தான் நாம் நினைத்தது நடக்கும்
தமிழன் தலை குனிந்தால் -அது
பயிர் முகம் பார்க்க மட்டுமே என்ற
வரலாறு எமக்காய் பிறக்க வேண்டும்
புறப்படுங்கள் நிலம் பார்க்கப் புறப்படுங்கள்
பிறப்பெடுக்கும் எம் ஈழம் பிறப்பெடுக்கும்

- த. [illegible]

தமிழர்கள் தனிநாட்டுப்பிரகடனத்திற்கு தகுதி உடையவர்கள்

ஐ.நா.வின் 55வது மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு ஜெனிவாவில் மார்ச் 22ம் திகதி ஆரம்பமாகியுள்ளது. ஐம்பத்துமூன்று நாடுகளின் பிரதிநிதித்துவத்தை கொண்ட இவ் ஆணைக்குழு வருடத்தில் ஒரு தடவை கூடி, உலக நாடுகளில் நடைபெறும் மனித உரிமை மீறல்களை ஆராயும்.

இவ் ஆணைக்குழுவில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் 53 நாடுகளைத் தவிர்ந்த மற்றய ஐ.நா.வின் பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற நாடுகள் இதில் பார்வையாளராக பங்கு கொள்ளும் அதே வேளை, நூற்றுக்கணக்கான அரச சார்பற்ற (NGOs) நிறுவனங்கள் கலந்து கொள்கின்றன.

இதில் வேடிக்கை என்னவெனில் மனித உரிமை ஆணைக்குழுவில் அங்கத்துவம் பெறும் 53 நாடுகளில் சிறிலங்காவும் ஒன்று

இப்பொழுது ஆரம்பமாகியுள்ள 55வது தொடரின் தலைவியாக அயர்லாந்து (IRELAND) நாட்டின் ஸ்தானிகர் திருமதி ஆன் அன்ரசன் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

இவ் ஆணைக்குழுவில் தமிழீழ மக்கள் மீதான சிங்கள அரசின் பயங்கரவாத செயல்களை எடுத்துரைக்க பல ஐரோப்பிய- அமெரிக்க அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுடன், பிரான்சில் தலைமையகத்தைக் கொண்டுள்ள தமிழர் மனித உரிமைகள் மையம் (TCHR) பங்கு கொள்கிறது.

தமிழர் மனித உரிமைகள் மையம் வழமைபோல் இம்முறையும் கடந்த ஆறுமாத காலத்தில் தமிழீழத்தில் நடைபெற்ற மனித உரிமை மீறல்களை தொகுத்து ஓர் அறிக்கையாக வெளியிட்டுள்ளது.

இவ் ஆணைக்குழு ஆரம்பமாகி முதற்கிழமை சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய விவாதம் ஆரம்பமாகியதும், பல அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இலங்கைத் தீவில் தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றி விவாதிக்கத் தொடங்கினார்கள். இதில் அமெரிக்க நாட்டைச்சார்ந்த அரச சார்பற்ற நிறுவனமாகிய "சர்வதேச கல்வி வளர்ச்சி நிறுவனம்", சுவிஸ் நாட்டைச்சார்ந்த "மக்களின் உரிமைகளுக்கும் விடுதலைக்குமான சர்வதேச லீக்" மற்றும், பிரித்தானியாவை சார்ந்த "விடுதலை" போன்ற அமைப்புகள் தமிழீழமக்களின் நிலை பற்றி இவ் ஆணைக் குழுவுக்கு எடுத்துரைத்தார்கள்.

இவ் விடயத்தில் பேசிய "சர்வதேச கல்வி வளர்ச்சி" நிறுவனத்தின் பிரதிநிதி திரு ச.வி. கிருபாகரன் கூறியதாவது அண்மைகாலத்தில் கனடாவின் மேல் நீதிமன்றத்தின் முடிவின்படியும், அங்கு அரசாங்கத்தின் வழமையின் படியும் "கியூபெக்" மாநிலத்தின் நிலைமைகள் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு ஓர் நல்ல எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. ஓர் இனத்துக்கான மொழி, கலாச்சாரம், அவர்களுக்கென சொந்தமான நிலப்பரப்பை கொண்டிருப்பார்களானால் அவர்கள் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்து உடையவர்கள். அத்துடன் 1970ம் ஆண்டு சிநேகிதப் பிரகடனத்தின்படி நேட்டோ (NATO) நாடுகள் யூகோஸ்லாவிய இராணுவம் கோசோவாவில் இருந்து வாபஸ் பெறுமாறு கேட்டும், அதேவேளை சுயநிர்ணய உரிமையை மறுப்பதற்காக அம்மக்கள் மீது ஆயுதப் படைகளை ஏவிவிட முடியாது என்றும் கூறுகின்றன.

> "மக்களின் உரிமைகளுக்கும் விடுதலைக்குமான சர்வதேச லீக்"கின் பொறுப்பாளர் திருமதி வேரினா கிறப் கூறியதாவது; தமிழ் மக்களுடைய சுயநிர்ணய போராட்டம் தமிழ் மக்கள் இலங்கைத்தீவில் ஓர் தனிநாட்டுப் பிரகடனத்திற்கு தகுதி உடையவர்கள் என்பதை எமக்கு கடுமையாக வலியுறுத்துகின்றது.

இந் நிலையில் இலங்கைதீவில் வாழும் தமிழ்மக்கள் தமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கான சகல முயற்சிகளும் சிங்கள அரசுகளால் நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையில், சர்வதேசரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, தாம் பிரிந்து சென்று வாழ்வதற்கான தமது சுயநிர்ணய உரிமையை தெரிவு செய்தனர். இதை சிங்களவர்களுக்கும் அவர்களது அரசுக்கும் அறிவிக்கும் வகையில் 1977ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலை, மேற்படி தீர்மானத்தின் தமிழ் மக்களின் அங்கீகாரத்திற்கான சர்வசன வாக்கெடுப்பாக அறிவித்து செயற்படுத்தினர்.

இதன்பின்னர் தமிழ் மக்களை அரச பயங்கரவாதத்திலிருந்து காப்பாற்றவும், தமது சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநாட்டவும் தமிழர் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் ஆரம்பமாகியது.

இன்று அரச பயங்கரவாதத்திலிருந்து தமிழ் மக்களை காப்பாற்ற சர்வதேச சமுதாயமும் ஐ.நா நிறுவனமும் தவறியுள்ளது. தமிழ் மக்களின் மனித உரிமைகளும், மனிதாபிமான நிலைமைகளும் மிகமோசமான நிலையை அடைந்துள்ளது. இவற்றை இப்பொழுது நடைபெறும் இவ் ஆணைக்குழு கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

இதையடுத்து பேசிய "மக்களின் உரிமைகளுக்கும் விடுதலைக்குமான சர்வதேச லீக்"கின் பொறுப்பாளர் திருமதி வேரினா கிறப் கூறியதாவது; தமிழ் மக்களுடைய சுயநிர்ணய போராட்டம் தமிழ் மக்கள் இலங்கைத் தீவில் ஓர் தனிநாட்டுப் பிரகடனத்திற்கு தகுதி உடையவர்கள் என்பதை எமக்கு கடுமையாக வலியுறுத்துகின்றது.

சிறிலங்காவின் தற்போதைய இனப்பிரச்சனை 1948ம் ஆண்டு சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட ஏதேச்சதிகாரப் போக்கின் பிரதிபலிப்பே. இதன் மூலம் இலங்கைத்தீவு வாழ் தமிழ் மக்கள் தமது அடிப்படை உரிமைகளை இழந்து கடுமையான மனித உரிமை மீறல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். தமிழருடைய சாத்வீகப் போராட்டங்கள் பலனளிக்காத காரணத்தால் காலப்போக்கில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையின் கீழ் இது ஓர் ஆயுதப் போராட்டமாக மாறியுள்ளது. இவ் ஆயுதப் போராட்டம் மூன்று முக்கிய நோக்கங்களைக் கொண்டது. அவை யாவன . .

- தமிழ் மக்களுக்குச் சம உரிமையும் - சம அந்தஸ்தும் பெறுவது.
- தமிழருடைய சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பது.
- சிறிலங்கா இராணுவத்தை வடக்கு கிழக்கில் இருந்து வாபஸ்பெற வைப்பது.

சிறிலங்காவில் சிங்கள அரசுகள் தமிழரின் பிரச்சினைகளை அலட்சியம் செய்யும் காரணத்தினால், 1977ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில்(சர்வசன வாக்கெடுப்பில்) தமிழர் தமது தனிஅரசை அமைப்பது சார்பாக 75 வீகிதத்திற்கு மேலாக வாக்களித்துள்ளனர். இவ் வாக்கெடுப்பை சர்வதேச சமூகம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அத்துடன் சிறிலங்காவில் அரசியல் நிலைமைகளைக் கருத்திற்கொண்டு சர்வதேச சமுதாயம் தனது மனிதாபிமான உதவிகளை யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு வழங்கவேண்டும். சிறிலங்காவிற்கு ஆயுத உதவிகள் செய்யும் அரசுகள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்கவும், அத்துடன் ஐ.நா.வில் இருந்து ஒரு குழு இலங்கைத் தீவிற்கு சென்று, அங்கு யுத்தத்தின் பிரதிபலிப்புகளுடன் தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றி ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்

"விடுதலை" அமைப்பின் சார்பில் பேசிய பிரதிநிதி கூறியதாவது

இலங்கைத் தீவு வாழ் தமிழ் மக்கள் 5000 ஆண்டு கலாச்சாரம், சரித்திரம் போன்றவற்றை கொண்டவர்கள் இவர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மறுப்பது சர்வதேச அரசியல் - சிவில் சாதனங்களின் கீழ் ஏற்க முடியாதவை என்றும் கூறினார்.

சுட்டி

எம் போராட்டத்திற்கு வழிகாட்டும் அன்னைபூபதி தந்த ஆன்மீகபலம்!

தமிழீழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் இருள் சூழ்ந்திருந்த காலம் அது. தமிழீழ மக்கள் தமது வரலாற்று எதிரியாகிய சிங்கள இனவாத அரக்கனுடன் தியாகப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் - தமிழர்களுக்காக நீலிக் கண்ணீர் வடித்தவாறு - தமிழரைக் காப்பாற்றப்போவதாக கூறிக்கொண்டு - அன்றைய இந்திய அரசாங்கம் தமிழீழ மக்கள் மீது தாங்கவொண்ணா துன்பத்தை அப்போது சுமத்திக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட படையை ஏவிவிட்டு தனக்கிருந்த அரசியல் இராஜதந்திர பிரச்சாரப் பலத்தைப் பயன்படுத்தி தமிழீழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை நுடைத்தெறிந்து விட அன்றைய இந்திய அரசாங்கம் பெரும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. ஈழத்தமிழரின் நலனில் தனக்கு தீவிர அக்கறை இருப்பதாகவும் அவர்களை சிங்கள இனவாதிகளிடமிருந்து காப்பாற்றப்போவதாகவும் கூறி "அமைதிப்புறா" வேடமிட்டு தமிழீழத்தில் காலடி பதித்திருந்தது.

தமிழ் மக்களின் நலனுக்காகவே, தான் பாடுபடுவதாகவும், அதற்காகவே தான் சிங்கள இனவாதிகளின் தலைவர் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவை மிரட்டிப்பணியவைத்து ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொண்டதாகவும், தமிழக மக்களையும், தமிழீழ மக்களையும், உலகையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் உண்மையில் தமிழீழ மக்களின் விடுதலைக்காக உயிர் கொடுத்து - தியாகப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்த விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களை ஈழத்தமிழ் மக்களின் விரோதிகளாக உலகின்முன் நிறுத்த முயன்று கொண்டிருந்தது.

ஆனால் அதன் உள்நோக்கம் தனது பிராந்திய நலனே என்பதை சிறிது காலத்திலேயே தமிழ் மக்கள் பூரணமாகப் புரிந்து கொண்டனர்.

தங்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை அன்றைய இந்திய அரசாங்கம் தனது பிராந்திய நலனுக்குப் பலியிடத் துணிந்து விட்டது என்பதை மட்டுமல்லாது, தம்மை சிங்கள இனவாதிகளின் நிரந்தர அடிமைகளாகவும் ஆக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் உணர்ந்து கொண்டனர். இதன் விளைவாக இந்த அடாவடித்தனமான செயலை எவ்வாறாயினும் எதிர்த்தே தீருவது எனத் [illegible]

இதனால் ஆத்திரமுற்ற அன்றைய இந்திய அரசாங்கம் தமிழர்களின் உரிமைக்காக உறுதியுடன் போராடிக் கொண்டிருந்த விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தையும் அதன் தலைமைத்துவத்தையும் குறிவைத்து தனது பெரும் படையை ஏவிவிட்டிருந்தது. ஒப்பந்தத்தை அமுலாக்கத் தடையாக இருக்கின்றார்கள் என்ற போர்வையில் தனது நலனுக்காக தானே செய்து கொண்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தை தமிழர் மீது திணிப்பதற்காக, தமிழர் போராட்டத்தை முற்றாக அழித்துவிட கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு செயற்பட்டது.

ஆனால் அதன் நோக்கம் அவ்வளவு சுலபமாக நிறைவேறிவிடும் ஒன்றாக இருக்கவில்லை. தமிழீழத்தின் மூலை முடுக்கெங்கும் மக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், கைதுசெய்யப்பட்டு கடும் சித்திரவதைகளை அனுபவித்தார்கள், தாங்கவொண்ணா துன்பங்களையும் அவமானங்களையும் சகித்துக் கொண்டார்கள். தினமும் மரணஓலம் கேட்டது.

தனது நலனுக்காக ஈழத்தமிழரின் நலனை பலியிடத் துணிந்த அன்றைய இந்திய அரசாங்கம் ஏவிவிட்ட படைகள் ஒருபுறம், சிங்கள இனவாத அரசு ஏவிவிட்ட மிலேச்சப்படைகள் ஒருபுறம், இவ்விரு அரசாங்கங்களினதும் கைக்கூலிகள் மறுபுறம் என தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தைச் சிதைப்பதற்கு பகீரதப் பிரயத்தனம் மேற்கொண்டன. இந்த மூன்று அரச சக்திகளுக்கும் அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டு தமிழ் மக்கள் துன்பவாழ்வை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த நிலையில், மக்களின் துன்பங் [illegible] இந்தியா தனது [illegible] தேர்ந்தெடுத்த அகிம்சை

வேலவன்

வழியில் போராட அன்னையர் முன்னணி தீர்மானித்தது. அதன் உச்சப் போராட்ட வடிவமாகிய சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொள்ள அன்னை பூபதி முன்வந்தார்.

தனது போராட்டத்திற்காக அவர் முன்வைத்த இரண்டு கோரிக்கைகளும் பல விடயங்களை உலகிற்குப் பறைசாற்றின. ஒன்று - "அமைதிக்காக" என்ற போர்வையில் ஈழமண்ணில் காலடி எடுத்துவைத்த இந்தியப் படைகள் உண்மையில் தமிழ்மக்களை வேட்டையாடி வந்ததை வெளிக்காட்டியதுடன், தமிழ் மக்களின் விருப்பத்திற்கு முற்றிலும் மாறாக செயற்பட்டு வந்ததையும் வெளிப்படுத்தியது.

மேலும் விடுதலைப்புலிகளை தமிழ் மக்களின் அமைதி வாழ்க்கைக்கு விரோதிகள் எனவும், விடுதலைப் புலிகள் நடத்திவரும் போராட்டத்திற்கு தமிழ் மக்களின் ஆதரவு இல்லை எனவும் உலகிற்கு ஒரு மாய தோற்றத்தை ஏற்படுத்த முயன்ற அன்றைய இந்திய அரசின் முயற்சியை முறியடித்தது.

அன்னை பூபதியின் இந்தக் கோரிக்கைகளை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அவரது போராட்டத்தை முறியடிக்க பல்வேறு முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டது. ஆனால் இறுதியில் வெற்றி பெற்றது அன்னை பூபதியே.

ஆனால் அன்னையின் இந்தப் போராட்டத்தை அன்றைய இந்திய அரசாங்கம் மதிக்காத போதிலும் அவரின் இந்த உறுதிகுலையாத தியாகத்தின் ஆன்மபலத்தால் - தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்து நடத்திய உறுதியான போராட்டத்தால் - இறுதியில் தோல்வி கண்டு தமிழ் மண்ணை விட்டு அவமானத்துடன் வெளியேறியமை வரலாற்று நிகழ்வாகிவிட்டது.

இவ்வாறான தேசபக்தர்களினதும், மாவீரர்களினதும் போராட்டங்கள் - அதனால் ஏற்பட்ட ஆன்மீக பலம் அளப்பரியது. இன்றும் வழிகாட்டியாகத் தொடர்கிறது. அன்று தமிழ் மக்களின் "அமைதிக்காக" தமிழ் மக்களை அழித்த இந்தியப்படைகளாலும் சரி, இன்று "சமாதானத்துக்காக" யுத்தம் நடத்தும் சந்திரிகா அரசினாலும் சரி அழிக்கமுடியாது தமிழீழப் போராட்டம் வெற்றி நடை போடுவதற்கும் இவர்கள் வழங்கிய ஆன்மீக பலமே வழிகாட்டியாக உள்ளது.

**

அணையா விளக்கு அன்னை பூபதி!

மக்கள் எழுச்சியின் திருவடிவே
மனங்களை வென்ற அன்னையே
பூக்கள் சொரிந்து உங்களுக்கு
மக்கள் இறுதிப் பணிகிறோம்.

தமிழீழத் தென்திசையில் உதித்தாய்
தமிழீழ இருளகற்ற உழைத்தாய்
புலிப்படையில் புது நிலவாய்
பூத்து புரட்சி செய்தாய்.

வன்முறைகள் ஒழிய வாதிட்டாய்
வந்த இந்தியனின் செயல்கண்டு
கோபித்தாய்
இன்றமிழீழம் இனிதாய் சிறப்பெடுக்க
இயன்றவரை பாடுபட்டாய்.

பட்டினிக் காலங்களில் வீதியிலே
மனத்திடமாய் நோன்பிருந்தாய்
நட்டார் முகத்திரையைக் கிழித்து
தரணிக்குக் கெட்டவரைக்
காண்பித்தாய்.

மாதமொன்று நோன்பிருந்து
மக்களுக்காய் மரணித்தாய்
பாதகரை அழித்திடவே பூமியே
உமைப்பணிந்து தீரமுடன்
போரிடுவோம்.

***

ஆ. ந. பொற்கோ. (போரணி)

தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர்நாள் செய்தி சொல்கின்ற விடயங்கள் என்ன!

சென்ற வருட மாவீரர் நாள் அறிக்கையில் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் எமது விடுதலைப் போராட்டத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு விடயங்களை அலசி ஆராய்ந்து கருத்துக் கூறியுள்ளார்.

அறிக்கையின் ஆரம்ப விடயமாக தாயக விடுதலைக்காக களமாடி வீரச்சாவடைந்த காவியநாயகர்களை போற்றிப் புகழ்ந்து அவர்களுக்கு வீரவணக்கம் செலுத்தி கௌரவித்துள்ளார்.

தரைப்புலி எனவும் – கடற்புலி எனவும் – கரும்புலி எனவும், தரையிலும் – கடலிலும் – தமிழர் நாட்டெல்லைக்கு அப்பாலும் தமிழீழ இலட்சியக்கனவோடு அமரகாவியமான மாவீரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஒரு சரித்திரம் என வர்ணித்துள்ளார்.

"எமது தேசத்தின் விடுதலைக்காக தம்முயிரை அர்ப்பணித்த ஒவ்வொரு சுதந்திரப் போராளிக்கும் எமது தேசத்தின் வரலாற்றில் அழியாத இடமுண்டு. இவர்கள் சாதாரணர்களாகச் சாவைத் தழுவவில்லை. எமது இனத்தின் இருப்பிற்காக தமது சுயத்தை அழித்தவர்கள். இந்த அற்புதமான துறவறத்தால் இவர்களது அடையாளங்கள் என்றுமே அழிவதில்லை. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனி மனித சரித்திரம். ஆயிரம் – ஆயிரம் மாவீரர்களின் ஆயிரம் – ஆயிரம் தனி மனித சரித்திரங்கள் சங்கமமாகிய பெருநதியாகவே எமது தேசத்தின் வரலாறு விரிந்துகொண்டோடுகின்றது" என வர்ணித்துள்ளார்.

1982இல் புலிகள் இயக்கத்தின் முதல் மாவீரர் லெப்.சங்கரைத் தொடர்ந்து இன்று வரையான 16வருட கால போராட்டத்தில் 13000 இற்கும் அதிகமான போராளிகள் காவியநாயகர்கள் ஆகிவிட்டனர். எதிரிப் படையாட்களே வியந்து வியந்துரைத்த இவர்களது வீரச் செயற்பாடுகளும், உலகமே ஆச்சரியப்பட்டு புகழ்ந்துபேசிய இவர்களது உயர் ஈகங்களும் தமிழரின் சுதந்திரப் போராட்டத்தை சர்வதேச அரங்கில் பிரபலப்படுத்தியிருந்தது. விடுதலைக் கனவை மனதில் ஏந்தியவாறு போர்க்களத்தில் அவர்கள் சாதித்த வீரசாதனைகளும் – உன்னதமான போராட்டச் செயற்பாடுகளும் தமிழீழ தேசியத்திற்கு உருக்கொடுத்து – பலப்படுத்தி வருகின்றன.

"இன்றைய உலகம் மாறிவருகின்றது. புதிய நூற்றாண்டை நோக்கிய ஒரு புது யுகத்தில் மானிடம் காலெடி எடுத்துவைக்கின்றது. முடியப்போகும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு மனித வரலாற்றில் பெரும் திருப்பங்களை ஏற்படுத்தியது. போர் புரட்சி – போராட்டம் என்று இப்பூமியில் பூகம்பமாக வெடித்த நிகழ்வுகள் சமூக உறவுகளிலும் சர்வதேச நிலைமைகளிலும் பெரும்மாற்றங்களை உண்டுபண்ணின. நெருக்கடிகள் தணிந்து மனித சமூகங்கள் சுதந்திரமாக– அமைதியுடன் வாழ வழிபிறந்தது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் வெற்றி பெற்று சுதந்திரமான தனியரசுகள் தோன்றின. இனப் பிணக்குகளுக்கு தீர்வுகள் காணப்பட்டன. தீர்க்கப்படாத சிக்கல்களுக்கு தீர்வு முயற்சிகள் தொடர்கின்றன. முழு உலகுமே அமைதிப்பாதையில் முன்னேறிச்சென்று பிறக்கப்போகும் புதுயுகத்திற்கு தன்னைத் தயார் செய்யும் இன்றைய சூழலில் இலங்கைத்தீவில் மட்டும் மிகவும் கொந்தளிப்பான நிலைமை நிலவுகின்றது. இங்கு தமிழரின் தேசியப் பிரச்சனை இன்னும் தணியாத நெருப்பாக எரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. இங்கு மட்டும் இன்னும் போரும் வன்முறையும் தலைவிரித்தாடுகின்றன. இலங்கையில் இந்த துயரமான அவலநிலை தொடர்வதற்குக் காரணம் என்ன?"

"ஒரு புராணத்துக் கற்பனையில் உதித்த கருத்துருவம் பூதாகாரமாக வளர்ந்து சிங்கள அரசியல் உலகை மட்டுமன்றி அறிவியல் உலகையும் ஆட்டிப்படைத்து வருகின்றது. இதனால் தமிழர் பிரச்சனையின் அடிப்படைகளையும் நியாயப்பாடுகளையும் அறிவு ரீதியாகப் புரிந்து அவற்றை மனிதாபிமானத்துடன் அணுகும் ஆற்றலையும் – பெருந்தன்மையையும் சிங்களம் இழந்துவிட்டது." என்கிறார் தலைவர் பிரபாகரன்.

ஒரு புராணத்தின் அடிப்படையில் சிங்களவரின் சரித்திரத்தைக் கூறும் வரலாற்று நூலாக மகாவம்சம் என்ற புராண நூலை சிங்கள இனம் கருதுகின்றது. கி.பி.4ம் நூற்றாண்டில் மகாநாம என்ற பௌத்தமத துறவியால் எழுதப்பட்ட இந்த பாளிமொழிநூல் ஒரு வரலாற்று நூல் அல்ல என்றுபல உள்நாட்டு-வெளிநாட்டு வரலாற்று அறிஞர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டபின்பும் மகாவம்சத்தை சிங்கள உலகம் விடாப்பிடியாக பிடித்து வைத்திருக்கின்றது.

இலங்கைத்தீவு சிங்களவருக்கு மட்டுமே சொந்தமான காணி என்றும்-புத்தரால் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட புனித நிலம் என்றும்-புனித பூமி என்றும் மகாவம்சம் வர்ணித்துள்ளது. வரலாறு தொடர்பாக விஞ்ஞானத்திற்கு புறம்பான தகவல்களையும்- தமிழருக்கு எதிரான விசமக்கரும் கருத்துரைகளையும் கொண்டமைக்கப்பட்ட மகாவம்சத்தை ஒரு பெரும் வரலாற்றுப் பொக்கிசமாக சிங்களவர் கருதுகின்றனர்.

இது கிரமமாக ஈழத்தமிழர்களை தீவின் எதிரிகளாக அன்னியர்களாக சிங்கள தேசம் கருதுகின்றது. இதனால், இத்தீவின் எந்த ஒரு பகுதியும் தமிழினத்திற்கு சொந்தமில்லை என்று வாதிடுகின்றது. தமிழரை வந்தேறுகுடிகள் என்று வலியுறுத்துகின்றது. தீவில் வாழ்வதாயின் சிங்கள இனத்திற்கு அடிபணிந்து வாழ் அல்லது அழிந்துபோ என்பது பேரினவாதத்தின் நிலைப்பாடு.

சிங்கள உலகின் இத்தகைய சிந்தனைகளால் தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படாது இழுபட்டு – தீவிரமடைந்து வருகின்றது. எனவேதான் உலகம் எங்கும் ஏற்பட்டு வரும் பிரளய அரசியல் மாற்றங்களுடன் இணைந்து – இலங்கைத் தீவிலும் அரசியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி தமிழ்-சிங்கள இனச்சிக்கலை தீர்த்துவைக்க இயலாது சிங்களம் இருக்கின்றது.

இதனால் தீவின் இனப்பிரச்சனைக்கான சர்வரோக நிவாரணியாக போரை வரித்து – கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக தமிழர் நிலத்தில் ஒரு ஆக்கிரமிப்பு போரை நடாத்தி வருகின்றது.

"சிங்கள பேரினவாதத்தின் கோரப் பிடிக்குள் சிக்கி – இத்தனை காலமாகத் தமிழினம் வடித்துவரும் இரத்தக் கண்ணீர் இன்னும் உலகசமூகத்தின் மனச்சாட்சியைத் தொடவில்லை என்பது எமக்கு ஆழ்ந்த கவலையைத் தருகின்றது. சர்வதேச சமூகத்தின் இந்த பாராமுகப் போக்கும் சிறீலங்காவுக்கு இந் நாடுகள் வழங்கிவரும் பெருமளவிலான பொருளாதார – இராணுவ உதவிகளும் தமிழரின் பரிதாப நிலைமையை மேலும் மோசமடையச் செய்கின்றன."

"உலகின் எந்த மூலையிலும் மனித உரிமைகள் மீறப்படும் பொழுதும், மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் நிகழ்ந்த பொழுதும் சிறிய தேசிய இனங்கள் நசுக்கப்படும் பொழுதும் குரலெழுப்பியும் – தலையிட்டும் மனிதநேயத்தை பேணும் சர்வதேச சமூகம், ஈழத்தமிழரின் பேரவலத்தைக் கண்டும் மௌனம் சாதித்து வருவது எமக்கு வேதனையைத் தருகின்றது."

"சர்வதேச நாடுகளில் இருந்து பெறப்படும் பொருளாதார, இராணுவ உதவிகளையும், அரசியல்தார்மீக ஆதரவையும் இராஜதந்திர முண்டு கொடுப்புக்களையும் பின்புலமாகக் கொண்டே சிங்களப் பேரினவாதமானது தமிழருக்கெதிரான இன அழிப்புக் கொள்கையை துணிவுடனும் – திமிருடனும் ஈவிரக்கமின்றியும் தொடர முடிகிறது."

என விளக்கம் கொடுக்கின்றார் தலைவர் பிரபாகரன்.

தமிழர் நிலம்மீதான ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கையை 'சமாதானத்திற்கான போர்' என்றும், பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்கும் நடவடிக்கை என்றும் சிங்கள அரசு கூறும் போலிக்காரணங்களை நீண்டகாலமாகவே – உலகம் கண்மூடிக்கொண்டு செவிமடுத்து வருகின்றது.

சிங்களப்படைகளின் படையெடுப்புகளால் தமது சொந்தமண்ணிலேயே ஏதிலிகளாக இடர் அனுபவிக்கும் இலட்சக்கணக்கான தமிழரின் அவலவாழ்க்கை உலகிற்கு தெரியும். படையினரின் ஆக்கிரமிப்பு பகுதிகளில் நடைபெறும் – இராணுவ நிர்வாகத்தில் இடம் பெறும் காணாமல்போதல், பாலியல் வல்லுறவுகள், கைதுகள் மற்றும் பீதி நிறைந்த வாழ்க்கை என்பன பற்றியும் உலகம் அறிந்து வைத்திருக்கின்றது. இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிற்குள் அகப்படாத பகுதிகளில் வசிக்கும் தமிழ்மக்கள் மீது சிங்கள அரசு, உணவு – மருந்து தடைகளை விதித்து மக்களை பட்டினி போட்டு – வருத்தும் கொடுமையையும் உலகம் அறியும். இன அடையாளம் என்ற முன்னெடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு நாளைநகர் கொழும்பிலும் – தென்னிலங்கையிலும் தமிழர் கைதுசெய்யப்பட்டு இன்னல்படுத்தப்படுவதை உலகம் பொருட்படுத்தவில்லை.

சிங்கள அரசின் தமிழர் விரோதக்கொள்கையை கண்டும் – காணாதது போல் இருந்து கொண்டு, மறுபுறத்தில் அதன் போர்த் தேவைக்கு வேண்டிய இராணுவ பொருள்மய உதவிகளை வழங்கிவருகிறது.

கடன் என்றும் உதவி என்றும் அபிவிருத்தி என்றும் உலகநாடுகள் சிறீலங்காவிற்கு வழங்கும் பெருந்தொகையை சிங்கள அரசு, போர்த்தேவைக்கு பயன்படுத்துகின்றது என்று தெரிந்தும் அவை வழங்கியிருக்கின்றன. புலிகளுடனான போரில் சிங்களப் படைகள் தொடர்ச்சியான பின்னடைவுகளைச் சந்திக்கும் போது சிங்களப்படைகளுக்கு இராணுவப்பயிற்சிகளையும் – தந்திரோபாய ஆலோசனைகளையும் வழங்குவதுடன் நிலைமையை விரைவாக சமநிலைப்படுத்த நவீன தொழில்நுட்ப உபகரணங்களையும் – போர்தளவாடங்களையும் வழங்கி போரை உயிர்த் துடிப்புடன் வைத்திருக்க சிங்கள அரசுக்கு அவை உதவுகின்றன.

உலகநாடுகளின் பாராமுகம் நிறைந்த இந்த செயற்பாடுகளால் ஈழத் தமிழினம் சொல்லொணாத் துன்பத்தை அனுபவித்து வருகின்றது. இது ஈழத்தமிழினம் எதிர்கொள்கின்ற ஒரு சோகமான உண்மை நிலை.

"தமிழீழத்தின் புதைகுழிகளுக்குள் மூடப்பட்டு உறங்கும் உண்மைகள் வெளிவரத்தான் செய்யும். அப்போது, சிங்கள பேரினவாதத்தின் முகமூடி கிழியும். அப்போது எமது மக்களின் சோகக் கதை உலகத்தின் இதயத்தை உலுக்கும். அதுவரை அனைத்துலகமெங்கும் வாழும் ஈழத்தமிழர்கள் உலகத்தின் மனச்சாட்சியை உலுக்கும் வகையில், தாயகத்து உண்மை நிலைமைகளை சர்வதேச சமூகத்திற்கு இடித்துரைத்து வர வேண்டும்."

என தலைவர் யதார்த்தத்தை விளக்கி செயற்பாட்டுக்கான ஆலோசனை கூறியுள்ளார்.

புலம்பெயர்ந்து உலகநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் இன்று ஒரு பலமான மக்கள் சக்தியாக உருவாகியிருக்கின்றனர். சிங்கள அரசின் பொய்ப்பிரச்சாரங்களை முறியடித்து

- தமிழர் போராட்டத்தின் நியாயப்பாடுகளை உலகறியச்செய்விக்கும் உன்னத அரசியற் பணியை ஆற்றும் பொறுப்பு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களையே பெரும்பாலும் சாரும். உலகின் பல விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு புலம் பெயர்ந்து வாழும் அதன் மக்கள் ஆற்றிய போராட்டப் பங்களிப்பு பிரமாதமானதாகவுள்ளது.

உலக நாடுகளின் உதவியைப்பெற்று இராணுவத்திட்டங்களை வரைந்து சிங்கள அரசு போரைத்தொடுத்தாலும் போர்க்களயதார்த்தம் எவ்வாறு உள்ளது.

"எத்தனையோ கற்பனைகளோடும் அரசியற் கனவுகளோடும் ஆரம்பிக்கப் பட்ட சந்திரிகாவின் போர்த்திட்டம் இன்று எதையுமே சாதிக்க முடியாது சிதைவுற்றுக்கிடக்கின்றது. சிங்கள நாட்டின் இராணுவ பலத்தையும் – வளத்தையும் ஒன்று குவித்து புலிகள் இயக்கத்தை வேரோடு சாய்க்கவேண்டும் என சந்திரிகா விரும்பினார். இந்தக் கனவுதான் போரின் மூலோபாயமாக வரிக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் புலிகள் இயக்கம் சாய்ந்து விடவில்லை. மாறாக வேர் பரப்பி வளர்ந்து – விருட்சமாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. இந்தப் போர் எமக்கு புதிய அனுபவங்களைத் தந்து – எமது விடுதலை இயக்கத்தின் போராற்றலை என்றுமில்லாத அளவில் வளர்த்துவிட்டது. எத்தகைய பலம் கொண்ட எந்த சக்தியாலும் எம்மை வென்றுவிடமுடியாதென்ற மனோதிடத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் தந்தது. வற்றிப்போய்க்கிடந்த எமது ஆயுதக் களஞ்சியங்களை பெருமளவில் நிரப்பி விட்டது."

"சந்திரிகா அரசின் பாதைதிறக்கும் பெரும்சமர் ஒன்றரை ஆண்டுகளாக ஆமை வேகத்தில் நகர்ந்து தோல்வி நிச்சயம் என்ற பெயரில் இடைநடுவே நிற்கின்றது. கிளிநொச்சியில் நாம் ஈட்டிய மகத்தான வெற்றி புலிகளின் போரியல் சாதனைக்கு மகுடம் சூட்டியதோடு, ஜயசிக்குறுப் படைகளின் கிளிநொச்சிப் பயணத்திற்கும் முடிவு கட்டியது" என்று தலைவர் பிரபாகரன் விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

தமிழரின் தேசிய எழுச்சிதான் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அடிப்படை. இந்த தேசிய எழுச்சியை முன்னெடுத்து தலைமை தாங்கி வளர்ந்து வருவது புலிகள் இயக்கம். புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவ பலம்தான் தமிழரின் போராட்டபலம். இந்த போராட்ட பலத்தை நசுக்கி தமிழரின் தேசியவாதத்தை சிதைக்கவேண்டுமாயின் புலிகள் இயக்கத்தை அழிக்க வேண்டும். இடைவிடாத தீவிரமான போர் நடவடிக்கை மூலம் அதைச் சாதிக்க வேண்டும். இதை வெற்றிகரமாகச் சாதித்தால் தமிழரின் போராட்டமும் அழிந்துபடும். தீவுமுழுக்க சிங்கள இனத்தின் உடமையாகிவிடும். தமிழரின் இனப்பிரச்சனை என்ற விடயமும் இருக்கமாட்டாது. இது தான் சந்திரிகா அரசாங்கத்தினது போர்க் கொள்கையின் தத்துவம்.

யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுதல் மூலம் புலிகளின் பலத்தைக் குறைத்து பின் தளத்தை இல்லாமல் செய்து பின்னர் வன்னியையும் ஆக்கிரமித்து புலிகளை அடியோடு அழிக்க திட்டம் தயாரித்தது. முழுப்படைத் தையும் ஒன்று குவித்து யாழ்குடாநாட்டை ஆக்கிரமித்தது. ஆனாலும் பெரும் தொகை படைகளை அங்கே குவித்து வைத்திருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசுக்கு ஏற்பட்டது. அப்படியிருந்தும் அங்கே அரசநிருவாகத்தை அதனால் நடத்த முடியவில்லை. வன்னியை இரண்டாகத் துண்டாடி - பின்னர் ஒரு துண்டைத்தழுவித் தாக்குதலைத் தொடுக்கலாம் என்று கருதி ஜயசிக்குறுவை ஆரம்பித்தது. அடிக்குமேல் அடிவாங்கி அங்குலம் அங்குலமாக நகர்ந்த ஜயசிக்குறுயில் சிங்களத்தின் இராணுவபலம் சிதையத் தொடங்கியது. பதிலாக, புலிகளின் மரபுப்போர்ப்பலம் அதிகரிக்கத்தொடங்கியது. இறுதியில் ஜயசிக்குறுயை இடைநடுவில் கைவிடவேண்டிய இக்கட்டுக்குள் படைத்தலைமை சென்றது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் உலகில் நடந்த சமர்களில் ஆகக்கூடிய காலம் நடந்த ஜயசிக்குறுய், இறுதியில் இலக்கை அடைய முடியாது தோல்விகண்டது.

ஒன்றரை வருடங்களாக தொடர்ந்து நடைபெற்ற ஜயசிக்குறுய் சமரில் சுமார் மூவாயிரம் படையினர் பலியாகியிருந்தனர். இதேவேளை வன்னியின் இன்னொரு போர்முனையான கிளிநொச்சி, பரந்தன், ஆனையிறவு சமர் முனையில் நடந்த ஒன்றரை வருட சண்டைகளில் ஓயாத அலைகள்–II உட்பட இரண்டாயிரம் படையினர் கொல்லப்பட்டிருந்தனர். மொத்தத்தில் வன்னிப் போர்முனையில் ஒன்றரை வருடகாலத்தில் ஐயாயிரம் படையினர் பலியாகியிருந்தனர். சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் போர்க்கொள்கை தோல்வி கண்டு விட்டது என்று சிங்களத்தின் ஆய்வாளர்களே ஒப்புக்கொண்டு புலிகள் இயக்கத்துடன் பேசி இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாணும்படி அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறினர்.

சிங்களப்படைகளை பெரும் நெருக்கடிக்குள் அமிழ்த்தி அதன் போர்த்திட்டத்தை நிகரிக்கச் செய்திருந்தாலும் தலைவர் அவர்கள் சமாதானப் பேச்சிற்கான அழைப்பையும் விடுத்துள்ளார்.

"நாம் சமாதானத்திற்கு கதவடைக்கவில்லை. சமாதான வழியில் பேச்சுக்களை நடாத்தி பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் நாகரீகமான நடைமுறையையும் நாம் கைவிடவில்லை. சிங்களத்தலைமையின் நேர்மையில் எமக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பதால் சர்வதேச சமூகத்தின் முன்நிலையில் மூன்றாந்தரப்பு மத்தியஸ்துவத்துடன் நாம் சமாதானப் பேச்சுக்களில் பங்குகொள்ள தயாராக இருக்கின்றோம். ஆனால் சமாதான பேச்சுக்கு அரசு விதிக்கும் முன் நிபந்தனைகள் எதையும் ஏற்பதற்கு நாம் தயாராக இல்லை. அந்தப் போர் மூண்ட நிலையில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பும் பொருளாதார நெருக்குவாரங்களும் நீங்கிய இயல்பான சூழ்நிலையில் அரசியல் பேச்சுக்கள் நடைபெறுவதையே நாம் விரும்புகின்றோம்."

"நாம் பேச்சுக்கு முன்நிபந்தனைகளை விதிக்கவில்லை சமாதானப் பேச்சுக்கள் அமைதியான புறநிலையில் - நல்லெண்ண சூழ்நிலையில் எமது மக்கள் மீது சுமத்தப் பட்டிருக்கும் துன்பச் சுமைகள் அகன்ற நிலையில் நிகழ்வதையே நாம் விரும்புகின்றோம். எமது மண்ணில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பும் எமது மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு மீது நடைபெறும் அரசியல் அழுத்தங்களுமாகப் பிரயோகிக்கப்படும் போது சுதந்திரமாக சமத்துவமாக பேச்சுக்களை நடாத்துவது சாத்தியமில்லை என்பதே எமது நிலைப்பாடு. எனவே இந்த அழுத்தங்கள் நீங்குவது பற்றியும் அரசியற் பேச்சுக்கான அடிப்படைகளை வகுப்பது பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்க்கவும் நாம் தயாராக இருக்கின்றோம்." என்று தலைவர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

புலிகள் இயக்கத்தை சமாதானத்தின் விரோதிகள் என்று சந்திரிகா அரசாங்கம் விடாது பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றது. பேச்சுவார்த்தை வாயிலாக இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வுகாணலாம் என்பதில் அவர்கள் நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்று கூறி வருகின்றது. ஆனால் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் தனது மாவீரர் நாள் செய்தியில் பேச்சுவார்த்தைக்கான அழைப்பை பகிரங்கமாகவே விடுத்துள்ளார். அவரது சமாதானத்திற்கான அறைகூவல் மிகத் தெளிவாக உள்ளது உறுதிப்பாடு நிறைந்ததாக இருக்கின்றது. பேச்சுவார்த்தைக்கு பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய நடைமுறைச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து சமாதானப் பேச்சை வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்கும் ஆலோசனைகளைக் கொண்டிருக்கின்றது.

முன்னைய அமைதிப் பேச்சுக்கள் இடைநடுவில் முறிந்து போனமைக்கு சிங்கள அரசுகளின் நேர்மையற்ற போக்கே பிரதான காரணியாகும். உறுதி வழங்கியவற்றை நிறைவேற்றாது காலத்தை இழுத்தடிப்பதால் பேச்சு ஸ்தம்பித நிலையை அடைந்து இறுதியில் முறிந்து போவது வழமை ஆகிறது. பேச்சு முறிவுக்கும் புலிகள் இயக்கத்தைக் குற்றம் சாட்டி தான் தப்பிக்கமுயல்வது சிங்கள அரசின் வழக்கமாகும். இந்த நிலையில் அமைதிப் பேச்சுக்களை ஆக்கபூர்வமான வகையில் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக தலைவர் அவர்கள் மூன்றாந் தரப்பு மத்தியஸ்துவத்தை கோரியிருந்தார். இத்தகைய மத்தியஸ்துவத்துடன் நடைபெறும் பேச்சு வார்த்தையே பயனுள்ளதாக விளங்கும். பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்நிபந்தனைகளை விதிக்க சந்திரிகா அரசு விரும்புகின்றது. அரசு விதிக்கும் நிபந்தனைகளுக்கு கட்டுப்பட்டு பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்த புலிகள் இயக்கம் மட்டுமல்ல உலகின் எந்த ஒரு விடுதலை இயக்கமும் உடன்படமாட்டாது.

அரசின் நிபந்தனையை ஏற்று நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தை என்பது தமிழினத்தின் அடிமை சாசனத்தை எழுதுவிக்க நடைபெறும் நாடகமாகவே கருதப்படும். தமிழ் மக்கள் விரும்புவதையல்லாது தான் விரும்புவதை தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கும் திட்டத்துடனேயே சந்திரிகா அரசு நிபந்தனைகளை விதிக்கின்றது. எனவே சிங்கள அரசின் முன்நிபந்தனைகளை எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள புலிகள் இயக்கம் தயாராக இல்லை.

இதே சமயம் புலிகள் இயக்கமும் அமைதிப் பேச்சிற்கு முன் நிபந்தனைகள் எதையும் விதிக்கவில்லை. ஆனால் பேச்சு வார்த்தை சுமுகமான சூழலில் நடைபெறுவதற்கேற்ற உகந்த புறநிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அது சிங்கள அரசைக் கோருகின்றது. ஆக்கிரமிப்புப் படையாக சிங்கள இராணுவம் தமிழர் மண்ணில் நிலைகொண்டிருக்கும் ஒரு யுத்த சூழலில் பேச்சுவார்த்தை பயனுள்ள முறையில் நடைபெற வாய்ப்பில்லை. ஆகவே ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தமிழர் பகுதிகளில் இருந்து சிங்களப் படையினர் விலக்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டிய தேவையை புலிகள் இயக்கம் வலியுறுத்துகின்றது. அத்துடன்

தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம்

25-3-99 அன்று [illegible] மட்டக்களப்பில் [illegible] ஏற்பட்ட வெடிவிபத்தின்போது விழுப்புண் அடைந்திருந்த போராளி ஒருவர் வீரச்சாவடைந்துள்ளார்.

வீரவேங்கை அருள்தாஸ்
கார்த்திகேசு அருளானந்தம்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

22-03-99 அன்று மன்னாரில் [illegible] பகுதியில் இடையில் சிறிலங்கா இராணுவம் பதுங்கி இருந்து தாக்கியதில் போராளி ஒருவர் வீரச்சாவடைந்துள்ளார்.

வீரவேங்கை ஜீவகாந்
இரத்தினவேல் நாதன்
அம்பாறை மாவட்டம்

26-03-99 அன்று மன்னார் [illegible] பகுதியில் இராணுவத்தினர் பதுங்கியிருந்து தாக்கியதில் போராளிகள் இருவர் வீரச்சாவடைந்துள்ளனர்.

வீரவேங்கை வாசுதேவன்
தம்பிராசா ஆனந்தராசா
அம்பாறை மாவட்டம்

வீரவேங்கை உலகையா
யாகோசன் போல் அன்ரனி
[illegible]
த.மு. [illegible]

22-03-99 அன்று மன்னார் [illegible] பகுதியில் இடையில் சிறிலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட நேரடிமோதலில் போராளிகள் இருவர் வீரச்சாவடைந்துள்ளனர்.

2ம் லெப். கலைவிழியன்
கோபாலப்பிள்ளை விஜயகுமார்.
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

2ம் லெப். கீதன்
மார்க்கண்டு புவனேந்திரன்
அம்பாறை மாவட்டம்

மன்னார் மாவட்டம் [illegible] பகுதியில் சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் பதுங்கியிருந்து தாக்கியதில் இரண்டு போராளிகள் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டுள்ளனர்.

வீரவேங்கை தேவநேசன்
ஆனந்தன் தேசவன்
மன்னார் மாவட்டம்

வீரவேங்கை தினகரன்
ஜோசப் பிரிதிவிராஜ்
மன்னார் மாவட்டம்

18-03-99 அன்று மட்டக்களப்பு மாவட்டம் [illegible]

பகுதியில் தேசவிரோதிகள் மறைந்திருந்து தாக்கியதில் ஆதரவாளர் ஒருவர் சாவடைந்துள்ளார்.

சண்முகராசா சந்திரமோகன்

23-03-99 அன்று மட்டக்களப்பு மாவட்டம் [illegible] பகுதியில் இராணுவத்தினர் மறைந்திருந்து தாக்கியதில் ஆதரவாளர் ஒருவர் சாவடைந்துள்ளார்.

கந்தையா தியாகராசன்

30-03-99 அன்று [illegible] பகுதியில் சிறிலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட நேரடிமோதலில் போராளி ஒருவர் வீரச்சாவடைந்துள்ளார்.

லெப். [illegible]
[illegible]
யாழ் மாவட்டம்
த.மு. [illegible]

01-04-99 அன்று திருமலை மாவட்டம் [illegible] சிறிலங்காப் படையினருடன் ஏற்பட்ட நேரடிமோதலில் போராளிகள் இருவர் வீரச்சாவடைந்துள்ளனர்.

மேஜர் விதுரன்
சோமசுந்தரம் [illegible]
திருமலை மாவட்டம்

லெப். விஜிதரன்
முத்துக்குமாரன் [illegible]
திருமலை மாவட்டம்

01-04-99 அன்று [illegible] பகுதியில் இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட நேரடிமோதலில் போராளிகள் இருவர் வீரச்சாவடைந்துள்ளனர்.

வீரவேங்கை [illegible]
[illegible]
யாழ் மாவட்டம்
த.மு. [illegible]

வீரவேங்கை அருந்தியா
அரசரட்ணம் அனுசியா
யாழ் மாவட்டம்
[illegible]

3

மாகாணசபைத் திட்டம்

அன்று இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு! இன்று பலமறியும் களம்.!

சிறீலங்காவின் ஐந்து மாகாணங்களுக்கான மாகாணசபைத் தேர்தல், இக்கட்டுரையை வாசிக்கும்போது முடிவடைந்திருக்கும். வன்முறைகளின், தேர்தல் முறைகேடுகளின் துணையுடனோ அன்றி அல்லாமலோ உறுப்பினர்கள் தேர்தெடுக்கப்பட்டிருப்பர். வடக்கு கிழக்கு, தென்மாகாணம் மற்றும் வடமேல் மாகாணசபைகள் தவிர்ந்த, மேல்மாகாணம், மத்திய மாகாணம், வடமத்தியமாகாணம், ஊவா மாகாணம் மற்றும் சப்பிரகமுவா மாகாணம் ஆகிய ஐந்து மாகாணங்களுக்கான மாகாணசபைத் தேர்தல், கடந்த ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் 28ம் திகதி நடைபெற இருந்ததும், பின்னர் அது சந்திரிகாவினால், காலவரையறையின்றி பிற்போடப்பட்டதும், பின் நீதிமன்ற உத்தரவின்பிரகாரம் ஏப்பிரல் மாதத்திற்குள் அது நடத்திமுடிக்கப்பட வேண்டியிருந்ததும், நடந்த நிகழ்வுகள்.

ஏப்பிரல் ஆறாம் திகதி எப்படியோ தேர்தல் நடந்து முடிந்திருக்கும்.

இந்த மாகாண சபைகளின் தோற்றத்திற்கும், இன்றைய நிகழ்வுகளுக்கும் இடையே கிஞ்சித்தும் தொடர்பில்லாத பாரிய வித்தையான இடைவெளியே காணப்படுகின்றது.

இந்த மாகாணசபை என்றால் என்ன? அதன்தோற்றம் எப்படி ஏற்பட்டது? அதன் தேவை என்ன? என்ற வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு அப்பால், ஏதோ சிங்களக்கட்சிகள், தமது வெகுசன அபிப்பிராயத்தை அறிந்து கொள்ளும் ஒரு உரைகல்லாக மாகாணசபைத் தேர்தல்கள் இப்போது காட்சியளிக்கின்றன.

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எண்பத்தியேழில், இலங்கை இந்திய ஆளும்வர்க்கங்கள் தமக்கிடையே செய்துகொண்ட உடன்பாட்டில், இந்த மாகாணசபை ஏற்பாட்டை வரிந்துகொண்டன. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை மழுங்கடிக்க, தமிழீழ மக்களின் தேசிய அபிலாசையை, தேசிய தாகத்தை திசை திருப்பிவிடுகின்ற ஒரு வடிவமாக, மாகாணசபை அன்று அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைக்கு அதிகார பரவலாக்கம் சிறந்த தீர்வாக இருக்கும் என்பது, இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் நாயகன், இந்திய முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் கண்டுபிடிப்பு.

பின்னர் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இந்திய இராணுவத்திற்கும் இடையே யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின், விடுதலைப் புலிகளை இராணுவ ரீதியாக வெற்றிகொள்ளமுடியாததை உணர்ந்த இந்திய ஆளும்வர்க்கம், விடுதலைப் புலிகளை அரசியல் ரீதியாக பலவீனப்படுத்தி விடலாம், அவர்களை அந்நியப்படுத்தி ஒதுக்கிவிடலாம் என்று கருதிக்கொண்டு, போலியான மாகாணசபைத் தேர்தலை நடத்தி, ஒரு பொம்மை ஆட்சியை அமைத்துக் கொண்டது. அதன் முதலமைச்சராக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். வரதராஜப்பெருமாளையும் இந்திய ஆளும்வர்க்கம் நியமித்துக்கொண்டது.

இந்தப்போலித்தனமான வரலாற்றைக்கொண்டதே, மாகாணசபைகளும் அதற்கான தேர்தல்களும். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைக்கு அதிகாரப்பகிர்வைத் தீர்வாகவைத்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாகாணசபைத் தேர்தல், இன்று தமிழ்பகுதிகளைத் தவிர்ந்த சிங்களப்பகுதிகளுக்கே நடத்தப்படுகின்றன.

தமிழ்மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக என்று கூறி உருவாக்கப்பட்டு இந்த மாகாணசபை வடிவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பதினொரு ஆண்டுகளைக் கடந்த போதும், நிலைமை தலைகீழாக மாறியுள்ளது.

எப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவெனக்கூறி, இச்சபைகள் உருவாக்கப்பட்டதோ அதை மறந்த நிலையில் மேற்கொள்ளப்படும், சிங்களப்பகுதித் தேர்தல்களை, வெற்றிகொள்ள சந்திரிகா அரசு, தமிழர் பகுதிகளில் யுத்தநடவடிக்கைகளை முடுக்கிவிட்டிருக்கின்றது என்பது, விசித்திரமாகப்படுகின்றது.

தமிழரின் தாயகபூமி, சிங்கள இராணுவத்தின் பிடியில் இருக்கின்றது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையின் ஆளுநராக ஒரு இராணுவ அதிகாரியையே சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகா நியமித்திருக்கின்றார். வடக்கு கிழக்கில் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியைத் தவிர்ந்த அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இராணுவ ஆட்சியே நடைபெறுகின்றது.

இந்நிலையிலேயே வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில், மாகாணசபைத் தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்றன.

இதன்மூலம் சிங்களமக்களும் உரிமைகளை, நலன்களைப் பெற்றுக்கொண்டார்களா என்றால், அதுவும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. உள்ள சிக்கலை மேலும் சிக்கலுறவைக்கின்ற விடயமாகவே இந்த மாகாணசபை அமைப்பு இருப்பதாக சிங்களமக்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கின்றனர்.

மத்தியஅரசு அமைச்சகம் அதன் பின்னர் மாகாணசபை அதற்கப்பால் உள்ளூராட்சிசபை என, ஒரு காரியத்தை ஆற்ற மூன்று நிலைகளைக் கடந்தாக வேண்டும் என்பது மக்களின் அதிருப்திக்குக் காரணம். வீதிப்புனரமைப்பாக இருந்தாலும் குடிநீர்ப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், தொழில்பிரச்சினைகள், விவசாயத்துறைசார் பிரச்சினைகள் எதுவாக இருந்தாலும், அதற்கு எந்த அமைப்பை தொடர்புகொள்ளவேண்டும் என்ற குழப்பம் இருப்பதால், ஒரு காரியம் நிறைவுபெற நீண்ட காலம் எடுப்பதாகவும், அல்லாது போனால் இச்சிக்கல்களால் காரியங்கள் அப்படியே கிடப்பில் இருப்பதாகவும் சிங்களவெகுசனதரப்பில் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

உத்தியோகம் பார்க்கும் உயர் அதிகாரிகளில் இருந்து சாதாரண கூலித்தொழில்செய்து சீவியம் நடத்தும் அன்றாடம்காச்சிகள்வரை இந்த மாகாணசபை ஏற்பாடுகுறித்து ஒரு பொதுமையான கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அது என்னவென்றால், இது பெருந்தொகைப் பணத்தைக் கொட்டி நடத்தும் வீண்வேலை என்பதே. இதன்மூலம் அரசியல்வாதிகள் பணம்சம்பாதிக்க வழியேற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதாகவும், அவர்களது சொகுசான வாழ்க்கைக்கும் படாடோபத்திற்கும், அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குமே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மாகாணசபையால், சிங்களமக்களுக்கு எந்தவிதமான நலன்களும் ஏற்படவில்லை என்பது அவர்களது கருத்தாக இருக்கின்றது.

நிர்வாக விடயத்திலும் இந்த மூன்று நிலைகளிற்கிடையில் ஆரோக்கியமான தொடர்புகள் இல்லை என்பதும் புலனாகின்றது. ஒன்றையொன்று அதிகாரம் செய்யும், தலையீடுசெய்யும் நிலையே எங்கும் காணப்படுகின்றது. மந்திரிகளின் தலையீடுகள் குறித்து மாகாணசபை வட்டாரங்களும், மாகாணசபைகளின் தலையீடுகள் குறித்து உள்ளூராட்சிசபை வட்டாரங்களும் கடுப்புக் கொண்டுள்ளன.

மாகாண சபைகள் குறித்து சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கருத்துச்சேகரிப்பின்போது, இந்த மாகாணசபைகளால் ஆனது எதுவுமில்லை, பெருந்தொகைப் பணத்தை கரியாக்குவதைத்தவிர என்பது சிங்களமக்களின் பொதுக் கருத்தாக இருக்கின்றது.

ஆக, தமிழ்மக்களின் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வாகக்கூறி உருவாக்கப்பட்ட இந்த மாகாணசபைத் தேர்தல்கள், சிங்களமக்கள் மத்தியில் பிரச்சினைகளை உருவாக்கிவிட்டுள்ளது தெளிவாகின்றது.

எப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவெனக்கூறி, இச்சபைகள் உருவாக்கப்பட்டதோ அதை மறந்த நிலையில் மேற்கொள்ளப்படும், சிங்களப்பகுதித் தேர்தல்களை, வெற்றிகொள்ள சந்திரிகா அரசு, தமிழர் பகுதிகளில் யுத்தநடவடிக்கைகளை முடுக்கிவிட்டிருக்கின்றது என்பது, விசித்திரமாகப்படுகின்றது.

சிங்களமக்களின் சாதாரண, வீதி, குடிநீர், வேலைவாய்ப்பு, வீதிவிளக்கு சம்பந்தமான பிரச்சினைகளைக்கூட தீர்ப்பதற்கே முடியாத, அதேவேளை மேலும் நிர்வாகக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தவல்ல இந்த மாகாணசபை அமைப்பைத்தான், உயிரையும் உதிரத்தையும் கொடுத்து சொல்லொணாத் துன்பத்தை தாங்கி விடுதலைக்காக உயிர்மூச்சுடன் போராடிய தமிழீழ மக்களுக்கு, ராஜீவ் காந்தி சிறந்த தீர்வாக சிபார்சு செய்தார் என்பதுடன், சில கூலிக்குழுக்களை வைத்து அதைச்சாதிக்க முனைந்தார் என்பது வரலாற்றில், வேதனையோடு திரும்பிப் பார்க்க வேண்டியுள்ள நகைச்சுவையாகியுள்ளன. ★

– சுப்பு –

நிர்ப்பந்தம்

இன்பா

"என்ன பிள்ளை நடந்தது?" அக்கா தலை குனிந்து அமர்ந்திருந்தாள். அவளுடைய களை பொருந்திய முகம் சோபையிழந்திருந்தது.

"பிள்ளை.... என்னென்டு சொல்லனம்மா. வாயைத் திறவாமலிருந்தால்...." அம்மா அந்தரப்பட்டாள். எந்நேரமும் பாட்டும் கூத்தும் என்று கலகலத்துக் கொண்டிருக்கும் இவளுக்கு என்ன வந்தது? ஒருவேளை..... காதல்கீதல் என்று சரி அப்படித்தானாகட்டும் அதற்காக எதையோ பார்த்து மிரண்டது போல தவிப்பாளா ஒருத்தி? இருக்காது அப்படியானால் வேறென்ன...."

"கவிதா! என்னென்டு சொல்லன் மோனை.... அம்மா கேட்கிறேனெல்லே? அம்மாவின் பதகளிப்பு அக்காவை மேலும் தயக்கம் காட்ட வைத்தது.

"நான் இனி அந்தச் சென்றிப் பொயின்ரால போகமாட்டன்."

இதில் எவ்வளவோ அர்த்தங்கள் இருந்திருக்க வேணும். அம்மா விக்கித்து நின்றாள். ஆக....அப்படித்தானாக்கும் அப்பா வேலை விட்டுவந்தார். அம்மாவும் அப்பாவுமாக மாநாடு கூடினார்கள், அம்மம்மாவும் அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டாள். குசுகுசுத்தார்கள் அந்த மாதிரிக் கதைத்தார்கள். இறுதியில் சர்வகட்சி மாநாடு போல் எந்தத் தீர்வும் இன்றி கலைந்து போனார்கள்.

ஆரம்பத்தில் இங்கு எல்லாமே சுமுகமாகத்தான் இருந்தது. நாங்கள் திரும்பி வந்த போது புதர் மண்டி பாழடைந்திருந்த வளவை துப்பரவாக்கியே அப்பாவுக்கு முதுகு விட்டுப்போயிற்று வீடு...? முன்பு அது அரண்மனையல்லவா சும்மா சொல்லக் கூடாது ஒரு தூசு தும்பு இல்லாமல்தான் அம்மா வீட்டைப் பராமரித்தாள்.

"கதவுத்திரைச்சீலை வேண்டவே கொம்மா எத்தினை கடையளுக்கு ஏறியிறங்கினவள்" என்று வீடுபற்றிய கதைக்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பாள் அம்மம்மா. இப்போதோ? கேட்கவே வேண்டாம். யன்னல் கண்ணாடிகள் நொருங்கி வீடு அம்மணமாய் நிற்பதான பிரமை. துப்பாக்கிச் சன்னம் பட்டு காயப்பட்ட சுவர்கள் பரிதாபமாக எங்களைப் பார்ப்பது போலிருக்கும். கூரையையும் செல்துண்டுகள் விட்டுவைக்கவில்லை. மழைபெய்யும் போது தாரைதாரையாக வீட்டினுள் நீர் ஒழுகும்.

ஆனாலும் அம்மா உறுதி பூண்டிருந்தாள். வீட்டை மீண்டும் நல்ல நிலைக்கு கொண்டுவர முடியுமென்ற நம்பிக்கை அவளுக்கு இருந்தது. அந்த வீட்டைத்தான் அக்காவுக்குச் சீதனமாகக் கொடுப்பாளாம். அம்மாவின் நீண்ட நாளையகனவு அது. அக்காவின் குழந்தைகளுக்குத் தான் எங்கு நின்று நிலாக்காட்டி சாப்பாடு ஊட்ட வேணும் என்பதில் இருந்து முன் விறாந்தை பிள்ளையள் விளையாடக் காணும்" என்பது வரை அம்மா ஏற்கனவே திட்டமிட்டு விட்டாள்.

எனவே தான் ஊருக்குத் திரும்புவது என முடிவெடுத்ததும் சொத்துடைத்து வளவு வாய்க்காலையும் கவனித்துக் கொள்ளலாம். அம்மாவின் கச்சேரி வேலைக்கும் பங்கம் வராது எவ்வளவு நல்லமுடிவு என்று மகிழ்ந்து போயினர். அம்மாவும் அப்பாவும். ஆரம்பத்தில் எல்லாமே சுமுகமாகத்தானிருந்தது. சீருடைகளை முதன் முதலாக நேரில் சந்தித்ததும்

மனம் பதைத்தது. தம்பியோ வெளிப்படையாகவே நடுங்கினான் எல்லாரும் எங்களுடன் நன்றாகவே கதைத்தது ஓரளவு தெம்பாயிருந்தது. நாட்கள் போயின. அரிசியும், மண்ணெண்ணையும், பருப்பும், மாவும் என்று இலவசமாகக் கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்க அவர்களுக்கும் சலுப்புத் தட்டியிருக்கவேணும், நீண்ட நாட்களாக தடுக்கப்பட்டிருந்த உள்ளூர் சரக்கு மெல்லமெல்ல வெளிக்கிளம்பியது. மாலைக் கொண்டாட்டங்கள் கூட ஆரம்பமாகின. அ..

அதைக் கூட விட்டு விடலாம். முக்கியமானது என்னவென்றால் இக் கொண்டாட்டங்களில் உள்ளூர்ப் பெண்கள் சிலரும் உற்சாகத்தோடு இணைந்து கொண்டனர் என்பது தான். கொண்டாட்ட நேரம் அதிகரித்தது மதியத்திலிருந்தே மாலைக் கொண்டாட்டம் ஆரம்பமாகியது தான் எல்லாவற்றிலும் வேடிக்கை. உள்ளூர்ச் சரக்கின் மணம் சோதனைச் சாவடிகளில் நிரந்தரமாகவே மழலாயிற்று

தங்களோடு சமாதானத்தின் பாதையில் ஒத்துழைப்பவர்கள் என்று கொமாண்டரால் விதைந்துரைக்கப்படுபவர்கள் வீடுகளைக் கடக்கும் தறுவாயில், எல்லாக் கோழிக்கறியின் வாசனையும் மூக்கைத் துளைக்கும். கடைகளிலோ அத்தியாவசியப் பொருட்களின் தொகை வரவரக்குறையலாயிற்று பதிலாக இறாக்கைகளில் உற்சாக பானங்கள் போத்தல் போத்தலாக அடுக்கப்பட்டன. புத்துயிரடைந்த சிலர் பலரென ஆகி தீர்த்தமாடத் தொடங்கினர்.

"பஞ்சாபி போட்ட பெட்டையள் உடையைனோ படமும் புடிச்சவையாம்"

பக்கத்துவீட்டுக் கண்மணியக்காவும் எங்கோ கேள்விப்பட்ட கதையைச் சொன்னாள்.

'நங்கி....என்று கன்னத்தில் தட்டி, புன்னகைத்த முகங்களில் எல்லாம் இப்போது பெயர் தெரியாத துர்க்குணம் ஒன்று விரவிக்கிடப்பதான பிரமை. எங்கள் வீட்டார்களோ! எதனையுமே பாரதூரமானதாக எடுக்கவில்லை.

"ம்.....காலம் கெட்டுப் போச்சு எங்கடையளும் சேர்ந்து துள்ளுதுகள் போல" என்றார் அப்பா. தன்னுடைய (ஜெராப் காட்) பெரிய பாதுகாப்பு என்ற நினைப்பு அவருக்கு பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக என்று சுற்று மதிலை உடைத்துக் கொட்டியபதில் சற்று மனத்தாங்கல் தான். ஆனால் எல்லார் வீட்டு வேலிகளிலும் மிஞ்சியது. சாம்பலும் மொற்றுமும் தான் என்பதைப் பார்த்த பிறகுதான் ஓரளவு சமாதானமுற்றார்.

முக்கியமானது அதுவல்ல. இடைக்கிடையே குண்டுச் சத்தங்களும் கேட்கத் தொடங்கின. பாடசாலைக்கு, தோட்டத்து வேலைக்கு என்று போகும் சிலர்காணாமல் போனார்கள் என்ற கதையும் உலாவியது. அப்பா அதை முழுதாக நம்பவில்லை. எப்படியென்று மண்டையைப் போட்டு உடைத்துக்கொண்டார். இவையுளும் ஏதும் செய்திருப்பினம் என்று சமாதானமானார் நாலு வீடுகள் தள்ளியிருந்த சுப்ரமணியம் மாஸ்டரின் அப்பிராணி மகனும் காணாமல் போனான் என்று வந்த செய்திதான் அப்பாவை சற்று யோசிக்கவைத்தது.

ஒருநாள் காலை. கிட்டத்தில் அதிர்வுக் குண்டு ஒன்று வெடித்திருக்கவேணும் நாங்கள் என்ன செய்வதென்று தீர்மானிப்பதற்கிடையில் துப்பாக்கி ரவைகள் சீழ்க்கை அடித்துக்கொண்டு எங்களைக் கடந்து சென்றன. அவர்கள் தான் அந்நிய மொழியில் கட்டிடத்துக்கொண்டு பாய்ந்து வந்தார்கள். தம்பியோ சின்னவன் இன்னமும் நிலத்தில் விழுந்து கிடந்தான். கைகள் காதுகளைப் பொத்தியபடியிருந்தன. நாங்கள் கைகளைத் தலைக்குமேல் தூக்கிக் கொண்டோம்.

"ஆ....லஸ்ஸனாய்...."

வந்தவனின் மீசையில்லாத முகத்தில் பற்கள் பளிச்சிட்டன. ஒநாய்கள் போல என்றான் பின்னர் அம்மம்மா, அக்கா வாலைக்குமரி வடிவமைந்த மேனியாள். தாழம்பூ நிறத்தில் தகதகப்பாள் கடதாசி போல வெளிறிப் போனாள் அம்மாவின் முதுகோடு ஒட்டிக் கொண்டாள்.

சந்தேகத்தின் பேரில் பலர் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அந்த அணி எங்கள் வீட்டைக் கடந்தது. இரட்டை வரிசையில் கடைசியில் இடது புறத்தில் மணியம் பாட்டாவும் இருந்தார் சந்தேக நபரில் ஒருவராக. கைத்தடி இல்லாதிருந்ததால் தள்ளாடித்தள்ளாடி நடந்தார். போதாததற்கு சிமிலி போன்ற அவரின் மூக்குக் கண்ணாடியையும் காணவில்லை. அவரின் வலது புறத்தில் அப்பாவும் இணைக்கப்பட்ட போதுதான் பிரச்சினையின் தீவிரம் உறைத்தது.

நல்லூரானே....அம்மாளாச்சி மனதிலேயே மஞ்சள் துணியெடுத்து நாணயக்குற்றியொன்று நேர்ந்து முடிவதான பிரமை அம்மாளாச்சி கைவிடவில்லை. பின்னேரம் அப்பா வந்தார். தள்ளாடியபடியும் கண்ணும் ஊமல் கொட்டைபோல் உப்பியபடியும் தெறித்துப் பறந்திருந்த பல் இடைவெளியினூடு "தப்பிட்டன்" என்று தெளிவில்லாமல் முணுமுணுத்தார்.

"இல்லை.....இல்லை.....இப்ப என்னப்பா செய்யிறது....."

அம்மா அழுகுரலாக வினாவினாள். அப்பா பதில் தரவேணும் என்பது போல் வற்புறுத்தல் தொனித்தது. அதில் அவளின் பயம் வேறு இளித்த முகத்தையும், பற்களையும் நினைவு கூர்ந்தாள் போலிருக்கிறது. சரீரம் நடுங்கினாள். அழுதழுது நீற்றுப் பூசணிபோல் உப்பியிருந்த அம்மாவின் முகத்தை அப்பா நிமிர்ந்து பார்த்தார். வலி உபாதை வேறு அப்பா புரிந்து கொள்ளவில்லை.

"எல்லோரும் கதைச்சுத்தானே முடிவெடுத்தது இப்ப....என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுறீர்" அடிக்குரலில் சீறினார்.

இரவானால் விளக்கேற்ற முடியுமா? அம்மாதான் அவசரஅவசரமாக சோறும் ஒரு கறியும் ஒத்தடம் கொடுக்க வறுத்த தவிடும் ஒழுங்கு செய்தாள். இரவானது....அந்நியமான [illegible] அளித்த பயம் தலை தூக்கியது. [illegible] ஒன்று எங்குமே [illegible] போன்ற [illegible] அம்மாவுக்கும் முதல்முதலில் பயம் தலைதூக்கியிருக்க வேணும்.

"அவசரப்பட்டம்......"

அப்பா நித்திரையில் முனகினார்.

அக்கா கதையை நன்றாகக் குறைத்தாள். காணாமல் போகின்றவர்களில் பெண்களும் உள்ளனர் என்ற செய்தியுடன் அக்காவின் புன்னகையும் காணாமல் போயிற்று.

இப்போது பாடசாலை செல்ல முடியாது என்று அடிக்கொடுக்கிறாளோ? அக்காவை அப்பாதான் பாடசாலைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போவது என்றும், அம்மம்மா திரும்பிக் கூட்டிக்கொண்டு வருவது என்றும் தீர்மானமாயிற்று.

அம்மம்மா வேகாத வெயிலில் மதிலைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்பாளாம். எப்படா மணியடிக்கும் என்று எதிர்பார்த்து. அம்மம்மாவையே மேலும் கீழும் பார்ப்பார்களாம். இவர்களுக்குக் கிழவிகள் குமரிகள் என்டு உண்டா என்பாள் அம்மம்மா. ஒரு சமயம் பக்கத்தில் எங்கோ பனங்காய் விழ பயத்தில் அம்மம்மாவுக்கே துவக்கை நீட்டினிட்டானாம் ஒருவன். சந்தேகத்தின் பேரில் என்று அடிஅடியென்று அடித்து தலையைக் கிழித்தே தம் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார்களாம் ஒரு பள்ளிக்கூடப் பையனுக்கு. பிரசவ வலியில் இருந்த மனைவியைக் கூட்டி வந்த கணவனை தடுத்தார்களாம். மனைவியின் வயிற்றைச் சோதனை செய்ததில் குழந்தை அங்கேயே இறந்து பிறந்ததாம். பெற்றோருடன் போன பெண் குழந்தையை சோதனை என்று கண்ட இடத்திலும் கை வைத்தார்களாம்.

கதைகள் நீண்டன. அம்மா அச்சத்தால் துவண்டாள். இங்கே இப்போது காலைகள் எல்லாம் இனம் புரியாத அமைதியுடனேயே இருக்கின்றன. காற்றுக் கூட யாருக்கோ பயந்து பயந்து வீசுவது போல அரவமின்றிக் கடந்து செல்லும். முன்பெல்லாம் ஓ....ஹோ....ஆர்ப்பரிக்கும் பனைபோலைகள் கூட இப்போது சலசலவென தமக்குள்ளேயே குசுகுசுத்துக் கொள்வதான உணர்வு.

காலைகள் மட்டுமென்ன. இரவுகளும் தான் அப்பப்பா கொடியவை இவை. அச்சத்துருவனவாக 24 மணிநேரத்தையும் தாமே பிடித்து வைத்துக்கொண்டது போல மெதுவாக நகர்ந்து செல்லும் இந்த இரவுகளில் கனத்த சப்பாத்துக்களின் கீழ் முற்றத்து மண் எந்நேரமும் நெருநெருப்பதான பிரமை. ருத்திரம் [illegible] கதவைத் திறக்க முடியாது. அடக்கிக் கொண்டு அவதிப்பட வேண்டியது தான்.

அம்மம்மா கிணற்றடியில் விழுந்து காலை முறித்துக் கொண்டாள். முன்வீட்டு, பின் வீட்டு, பக்கத்துவீட்டு பிள்ளைகள் எல்லாரும் ஒன்றாகப் பள்ளிக் கூடம் போய்வருவது நல்லது - ஒருத்தருக்கொருத்தர் துணை என்று ஏற்பாடாயிற்று.

அன்றைக்கு ஒரு வியாழக்கிழமை நாங்கள் ஒரு போதுமே அந்த நாளை மறக்க முடியாது. பின்னேரம் மூன்று மணியிருக்கும் அக்கா [illegible] ஓடிவந்தாள். [illegible] சாத்திவிட்டாள். பயந்து வந்து அம்மாவைக் கட்டிக் கொண்டாள். அம்மா உடனடியாக வெளிக்கதவைச் [illegible] இருந்தது. [illegible] சப்பாத்துச் சத்தம் கேட்கிறதா என்று உற்றுக் கேட்டாள். பின்னர் கண்ணீர் பெருகிக் கொண்டிருந்த அக்காவை [illegible] கேட்டாள்.

அக்கா விசும்பலோடு பள்ளிவிட்டு வந்தார்களாம். முன்பு விமானக் குண்டு பட்டு [illegible] போன வீடுகள் உள்ளனவோ? இப்ப பாழடைந்து போன வீடுகளில் யாரும் இல்லைத்தானே? அவளுக்குக் கிட்ட மூன்று பேர் நின்றார்களாம். ஒவ்வொருத்தராக அடையாள அட்டையைப் பார்த்துப் போகச் சொன்னார்களாம். கடைசியாகத் தான் அக்காவினுடையதைப் பார்த்தார்களாம். சந்தேகமாயிருக்கு மேலதிகமாக பார்த்துத்தான் முடிவு சொல்லவேணும் என்று தங்களுக்குள் கதைத்தார்களாம். உள்ளுக்குப்போய் அடையாள அட்டையைக்

தொடர்ச்சி 13ம் பக்கம்

கணைப்பொழுது

கடற்புலி கப்டன் பூவேந்தன்

"மச்சான் கடற்புலி எண்டா சிலமக்கள் கரும்புலி எண்டுதான் சொல்லுகினம். என்னைப் பொறுத்த மட்டில எனக்கு, நான் இயக்கத்துக்கு வந்த நாள் தொடக்கம் மன திலை ஒரு ஆசை நான் கரும்புலியாய் போகவேணும் ஏன் எண்டா எங்கடை ஊரிலை எங்கடை சொந்தங்கள் கன ஆக்கள் கடற்படையாலை செத்துப்போய்ட்டினம் எப்படியும் நான் ஒருகப்பலைதாக்க வேணும்" பூவேந்தன் இதை என்னிடம் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருப்பான். அவன் அப்படி சொல்லும் போது எல்லாம் நான் அவனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை பின் நோக்கிப்பார்ப்பேன்.

வடமராட்சி கிழக்கு ஆழியவளை இவனின் சொந்த ஊர். தமிழீழ மீட்புப்போர் தொடங்கிய காலம் தொடக்கம் இவனின் ஊர் வாழ் மக்கள் பட்ட துன்ப துயரங்கள் அளவில்லாதவை. அதிலும் கொடுமையானவை சொல்லப் போனால் 1991ம் ஆண்டு இலங்கையில் இரண்டு இராணுவம் இருக்கின்றது என சர்வதேச உலகில் எடுத்துக்காட்டிய சமரான ஆனையிறவுச்சமரின் போது சிறிலங்கா கடற்படையால் இவனின் சொந்த பந்தங்கள் கடும் துன்பத்திற்கு உள்ளாகின.

தன் சொந்த பந்தங்களை துயர நிலைக்கு ஆளாக்கிய அந்த சிங்களப் படைக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டும் என ஒரு ஆவலை வளர்த்துக் கொண்டான். அதற்கான தக்க தருணம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இவனை முந்திக்கொண்டு இவனின் தம்பியார் தமிழீழ விடுதலையில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டான். அதன் பின்னர் சொந்த ஊரைவிட்டு இடம் பெயர்ந்து மாமுனை என்ற இடத்தில் இவனின் குடும்பம் வந்து குடியிருந்தது குடும்பத்தின் ஏழ்மை நிலை காரணமாக தான் கொண்ட இலட்சியத்தை சிலகாலங்கள் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டான்.

1992ம் ஆண்டு தன் இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற தன்னை போராளியாக இணைத்துக்கொண்டான். மீனவக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவன் கடலன்னையின் மடியில் தவழ்ந்தவன் கடற்புலிகளின் பயிற்சிப்பாசறையில் பயிற்சி பெற்றான் தன்னுடன் பயிற்சி எடுத்த போராளிகள் மத்தியிலும், பயிற்சி ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் பெரிதும் மதிப்புக்குள்ளானவன் ஆனான் பூவேந்தன். பூவின் மென்மை கொண்ட இவனின் செயலிற்கேற்ப இவனிற்கு பூவேந்தன் என பெயர் வைக்கப் பட்டது.

யாராக இருந்தாலும் எல்லோருடனும் இளகிப்போகும் மனம் கொண்டவன் தன் சக போராளிகள் வருத்தம் என படுத்து விட்டால் அவர்களை தாய் போல் தானே நின்று கவனிப்பான் தன்னால் ஆன மட்டும் மற்றையவர் அனைவரும் சந்தோசப்பட வேண்டுமே தவிர கவலைப்படக்கூடாது என்பான் பூவேந்தன். பயிற்சியின் போது இவன் ஒரு அணித் தலைவனாக விடப்பட்டான். போராளிகளுடன் பழகும் விதத்தையும் அவனின் பயிற்சியை திறமையாகவும் ஆவலுடனும் செய்வதையும் பார்த்த பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி முடிவுற்றதும் அரசியல் துறையில் இவன் மக்களுடனும் நன்றாக பழகும் பக்குவம் கொண்டவன் என்று வலிகாமம் கிழக்கில் இரண்டாவது பொறுப்பாளராக விடப்பட்டான். அரசியலில் இறங்கிய இவன் குறுகிய காலத்தில் மக்கள் மனங்களில் பெரிதும் இடம் கொண்டான்.

மக்களோடு மக்களாக பின்னிப் பிணைந்திருந்தான். அலுவல்களாக வரும் மக்களை விட இவனை அரவணைக்கும் மக்களே அதிகமாக இருந்தனர். மக்கள் இவனை பூ எனவும் குழந்தை எனவும் செல்லமாக அழைத்தனர். அரசியல் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது இவன் பொறுப்பாளரிடம் தினமும் தன்னை சண்டைக்கு விடும்படி கேட்பான். தான் சண்டை செய்து விட்டுத்தான் அரசியல் வேலை செய்கிறேன் என்பான். நாட்கள் பல கடந்தன ஒருநாள் பொறுப்பாளரிடம் வருகிறான் "அண்ணை என்னை சண்டைக்கு விடுங்கோ நான் எனி அரசியல் செய்யமாட்டன்" என்றான். எவ்வளவே சொல்லியும் இவன் பிடிவாதத்தால் இவன் கடற்புலிகளின் தரைத்தாக்குதல் அணியில் சேர்க்கப்பட்டான்.

எதிலும் விருப்பம் கொள்ளும் அவன் அணியிலும் மிகவும் திறமையாக செயல் பட்டு பொறுப்பாளரின் பாராட்டைப்பெற்றான். இவனின் முதற்சண்டை 1993ம் ஆண்டு மண்டைதீவுச் சண்டை. சண்டையில் திறமையாகச் செயற்பட்டு பாராட்டைப்பெற்றான். அவ்வேளை தன்னைக் கரும்புலியாக விடும்படி கடிதம் போட்டான். தன் இலட்சியம் நிறைவேறவேண்டும் என அவன் உறுதியாக இருந்தான்.

தன்னைக் கரும்புலி அணியில் இணைக்க அனுப்பிய கடிதத்திற்கு பதிலைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இவனுக்கு 30 கலிபர் துப்பாக்கி கொடுத்து கடல் தாக்குதல் அணியில் விடப்பட்டான். புல்மோட்டை என்ற இடத்தில் 1995 [illegible] மாதம் 30ம் திகதி கடற்சண்டை ஒன்றிற்கு தன் 30 கலிபர் துப்பாக்கியுடன் போகிறான். அங்கு நடந்த சண்டையில் ஒரு போராப்படகு எம் கடற் கரும்புலி வீரர்களால் மூழ்கடிக்கப்பட்டது. அச் சண்டையில் கடற்கரும்புலி மேஜர் தருமன், கடற்கரும்புலி மேஜர் கண்ணாளன், கடற்புலி கப்டன் செங்கண்ணன் ஆகியோருடன் தன்னைக் கரும்புலியாகப் போவதற்கு எழுதிய கடிதத்திற்கு பதிலைப்பார்த்த கடற்புலி கப்டன் பூவேந்தனும் வித்தானான். [illegible] இவனின் பிரிவால் நாங்கள் ஒரு [illegible] கலங்கினாலும் இவனின் இலட்சியத்தை நோக்கிய பயணத்தில் உறுதியுடன் தொடர்கின்றோம்.

எழுதியவர் - [illegible]

நிர்ப்பந்தம்

காட்டிக்கொண்டு வரச்சொல்லி ஒரு சிதிலமான வீட்டைக் காட்டினார்களாம். உள்ளுக்கு இரண்டொரு ஆள் நிக்கிற அரவம் கேட்டதாம். அக்கா தன்னோடு வந்தவர்கள் எங்கே எண்டு திரும்பிப் பார்க்க அவர்கள் போய் விட்டிருந்தார்களாம். அக்கா பயத்தில் விறைத்தே போனாளாம். பயந்து பயந்து இரண்டு படி ஏறினாளாம். பின்னால வந்தவன் அக்காவின் கையைப் பாய்ந்து பிடித்தானாம். அக்கா உதறிப்போட்டு என்னண்டோ தெரியாது ஓடிவந்திட்டாளாம்.

"அவங்களுக்கு, அவங்களுக்கு வெறியப்பா எனக்குப் பயமாக் கிடக்கு" அக்கா விக்கிவிக்கி அழுதாள். அம்மா அக்காவை அணைத்துக் கொண்டாள். தானும் பயந்திருந்ததைச் சொல்லவில்லை. கடுகிறது என்று படுத்திருந்தாள் கதவு தடார், தடார் எனத் தட்டப்பட்டது.

"அடோ, அடோ எனக் குரல்களும் கேட்டன. வேறு வழியில்லாமல் கதவைத் திறந்தார். அப்பா. அவரைத் தள்ளிவிட்டு அப்போதுதான் எழும்பி மிரள மிரள விழித்திருந்த அக்காவைப்பிடித்து இழுத்தது ஒரு கும்பல். நாங்கள் எல்லோரும் குய்யோ முறையோ என்று கத்தினோம் பக்கத்து வீடு அடுத்தவீடு என்று எங்கும் உடனேயே [illegible]

[illegible]

அக்கா [illegible] [illegible] நாங்கள் [illegible]

[illegible] நாங்கள் [illegible]

இது நடந்து இரண்டு நாட்களின் பின் [illegible] கிணற்றில் [illegible] அக்கா திரும்பி வரவேயில்லை. நாங்கள் தேடினோம் தேடினோம். இன்று வரை அவள் அகப்படவேயில்லை. ★★

தாயகம் நோக்கிய பயணம்

முதலாம் பாகம்
அத்தியாயம் இருபத்தியேழு

தொடர்ச்சி...

எல்லாக் கப்பல்களிலும் இருந்து ஒரே மறுமொழியையே பால்மாக் தலைவர்கள் அனுப்பி வைத்தனர். "பலஸ்தீனத்துக்குச் செல்வது தவிர்ந்த வேறு தீர்வுகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது."

விடயம் ஆறாவது வாரத்தினுள் பிரவேசித்தது. இரண்டாவது சடலமும் கரைவந்தபோது, "யூதர்கள் கரைக்கு வரவேண்டும் அல்லது விளைவுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிவரும் என்ற இறுதி எச்சரிக்கையை விடுத்தனர். "விளைவுகள்" என்ன என்பது குறித்து விளக்கம் எதுவும் அளிக்கவில்லை. ஆனால் தொடர்ந்தும் யூதர்கள் உறுதியாக இருக்கவே பிரிட்டன் நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்கவேண்டியதாயிற்று.

"எம்பயர் கார்டியனும், எம்பயர் றிவலும் உடனடியாக ரூலோனில் இருந்து புறப்படும். இவைகள் சேரிடம், பிரிட்டனின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் ஜெர்மனியின் ஹம்போர்க் ஆகும். அங்கு, இரு கப்பல்களிலுமுள்ளவர்கள், அமைதியான முறையிலோ, வேறு முறைகளிலோ அகற்றப்பட்டு மறு அறிவித்தல் வரை டச்சாவில் தடுத்து வைக்கப்படுவர்.

இந்த இரு கப்பல்களும், ஜிப்ரோல்டர் நீரிணை (Straits of Gibralter) வழியாக ஜெர்மனி நோக்கி பயணத்தைத் தொடங்கியவேளை, மொசாட் அலியா பெத் இன்னும் இரு கப்பல்களில் பதினையாயிரம் பேர் வரை ஏற்றிக்கொண்டு, பலஸ்தீனத்துக்குச் செல்லும் முயற்சியில், அவசரம் அவசரமாக ஈடுபடத்தொடங்கியது. ஏனெனில், றிவலும், கார்டியனும் ஜெர்மனை சேர்ந்த வேளையில், உலக அபிப்பிராயம் பிரிட்டனுக்கு எதிராக உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. அது அலியா பெத்துக்கு ஒரு வருத்தம் தோய்ந்த வெற்றியாகவே இருந்தது.

தங்கள் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றும் கடைசி முயற்சியாக, பிரிட்டிஷார் மூன்றாவது கப்பலான மக்னா கார்டாவை, சைபிரசில் ஆட்களை இறங்க அனுமதித்து, அவர்களை கராவொலோஸ் முகாமிற்கு அனுப்பி வைத்தனர். டொவ் லண்டவ் அதிஷ்டவசமாக டச்சவ்வுக்குப் பதிலாக, கராவொலோஸில் தன் பதினோறாவது பிறந்தநாளைக் கழித்தான். ஆனால், அவன் வெறுப்பின் மொத்தவடிவமாக இருந்தான்.

அத்தியாயம் இருபத்தெட்டு

டொவ் லண்டவ் தனது பதினோறாவது பிறந்த நாளையும் இன்னுமொரு சிறையிலேயே செலவழித்தான். அது கராவொலோஸ். அவன் இந்தப் பிறந்த நாளையும் மற்றைய நாட்களைப் போலவே வரவேற்றான். அவன் தனது கட்டிலில் படுத்து, சூனியத்தை நோக்கியபடி ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் கழித்தான். வாக்களிக்கப்பட்ட பூமியின் கீழ் தளத்திலிருந்து இழுத்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர், ஒருவரோடும் பேசவில்லை. ரூலோனில் செலவழித்த நீண்ட வாரங்கள் அவனுள் மேலும் வெறுப்பையே வளர்த்திருந்தன.

கராவொலோஸில் பத்துப் பன்னிரண்டு நலன்புரித்தொண்டர்கள், டாக்டர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோர், அவனுடைய வெறுப்புத் திரையை உடைத்து, அவனோடு தொடர்பு கொள்ள முயன்றனர். ஆனால், அவனுக்கு அருகாமையில் எவரும் வேண்டியிருக்கவில்லை என்பதோடு, அவன் ஒருவரையும் நம்பத் தயாராயிருக்கவில்லை.

பகலில் கட்டிலில் படுத்திருப்பான். இரவிலோ நித்திரைக்கெதிராகப் போராடிக் கொண்டிருப்பான். ஏனெனில் கண்ணை மூடிய மறுகணம் ஒச்விற்சின் விஷவாயுகூடங்களின் கதவு திறக்கும் கனவுகள் திரும்பத் திரும்ப வந்தன. மணித்தியாலக் கணக்காக தன் இடது கையில் பச்சை குத்தப்பட்டுள்ள நீலநிற இலக்கங்களான 359195 என்ற இலக்கத்தை வெறித்து நோக்கிக் கொண்டேயிருப்பான்.

அவனுடைய கூடாரத்துக்கு அருகே செல்லும் பாதையின் மறு பக்கத்தில் ஒரு அழகான பெண் வாழ்ந்து வந்தாள். அவன் கண்டு ஞாபகம் வைத்திருக்கும் பெண்களில் அவள்தான் மிக அழகானவள். அவன் இருந்த இடங்களில் பெண்கள் அழகாக இருக்க முடியாதுதான். அவள்* பல இளம் குழந்தைகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தாள். அவனை எப்போது கண்டாலும் புன்னகைப்பாள். மற்றவர்களைப் போல் அவனை வெறுத்தோ, ஏனோதானோ என்று நடத்தவில்லை. அவள்தான் கரேன் ஹான்சன் கிளெமென்ற்.

டொவ்வைக் கண்ட கரேன் அவன் ஏன், பாடசாலையிலோ, அல்லது வேறு நடவடிக்கைகளிலோ பங்குபற்றுவதில்லை என்று விசாரித்தாள். அவள் அவனிலிருந்து விலகியிருக்கும்படி எச்சரிக்கப்பட்டாள். ஏனெனில், அவன் கட்டுப்படுத்த முடியாதவனாகவும், ஏன் அபாயகரமானவனாகவும் கூட கணிக்கப்பட்டிருந்தான்.

கரேன் இதை ஒரு சவாலாக எடுத்துக் கொண்டாள். டொவ் ஓச்விற்சில் இருந்தவன் என்பது தெரிந்திருந்ததால், அவனது இரக்கம் அவளின்றி ஊற்றெடுத்தது. இளம் பிள்ளைகளுடன் ஆச்சரியப்படத்தக்க வேலைகளை அவள்செய்திருந்தாள். அவனை அவனுடைய பாட்டில் விட்டுவிடுவது நல்லது என்று அவளுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும், தன்னுடைய கூடாரத்துக்குச் சென்று அவனுடைய கூடாரத்தை நோக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் அவனுடைய தெரிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் மேலோங்கியது.

அன்று ஒருநாள் நல்ல வெப்பம் நிலவியது. தன்னுடைய கட்டிலில் வெறுமனே படுத்துக் கொண்டு வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த டொவ்வுக்கு வியர்வை பெருகி வழிந்து கொண்டிருந்தது. யாரோ தன் அருகில் இருப்பதுபோல் உணர்ந்து கொண்ட அவன், சடாரென எழுந்து கொள்ள, அருகே கரேன் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டான்.

"உன்னுடைய தண்ணீர் வாளியை இரவல் தரமுடியுமா? என்னுடையது சிறிது ஒழுகுகிறது. தண்ணீர் ட்ரக் இப்போ வரப்போகிறது." டொவ், வெறுமனே அவளைக் கூச்சத்துடன் பார்த்து விழித்தான்.

"உன்னுடைய வாளியை இரவல் வாங்க முடியுமா? என்று கேட்டேன்"

டொவ்விடம் இருந்து ஒரு உறுமல் சத்தம் மட்டும் வெளிவந்தது.

"இதற்கு என்ன பொருள்? ஆமா? இல்லையா? உன்னால் பேச முடியுமல்லவா?"

லியோன் யூறிஸ்

இருவரும் ஒருவரையொருவர், சண்டைக் கோழிகள் போல் வெறித்துப் பார்த்தபடி நின்று கொண்டிருந்தனர். அந்த நிலையில், தான் அந்த இடத்துக்கு வந்தது குறித்துக் கரேன் கவலைப்பட்டாள்.

"எனது பெயர் கரேன். நான் உன் பக்கத்து வீட்டில் இருக்கிறேன்." என்று ஆழ்ந்த மூச்சை இழுத்து விட்டபின் சொன்னாள்.

டொவ் இப்போதும் பதிலிறுக்கவில்லை. பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான்.

"என்ன? உன்னுடைய வாளியை நான் பாவிக்கலாமா? இல்லையா?"

"நீ இங்கு என்னைப் பரிகாசம் செய்யவா வந்தாய்?"

"வாளியை இரவல் வாங்கத்தான் வந்தேன். உன்னில் பரிகாசம் செய்ய நிச்சயமாக எதுவுமில்லை."

அவன் சடாரெனத் திரும்பித் தன் கட்டிலில் அமர்ந்துகொண்டு கூச்சத்துடன் தன் விரல் நகங்களைக் கடித்தான். அவனுடைய தடுக்குத்தனம் அவளைச் செயலற்றதாக்கி விட்டது. அவன் மௌனமாக நிலத்தில் இருந்த தன் வாளியை சுட்டிக்காட்ட, அவள் அதைத் தூக்கிக் கொண்டாள். அவள் தன் கடைக்கண்ணால் விரைவாக ஒரு பார்வையை அவன் திசையில் செலுத்தினாள்.

"உன்னுடைய பெயர் என்ன? நான் வாளியைத் திருப்பித் தரவரும்போது, ஏதாவது சொல்லி உன்னைக் கூப்பிட வேண்டுமல்லவா?" அவன் எதுவும் பேசவில்லை.

"சொல்ல மாட்டாயா?"

"டொவ்"

"என்னுடைய பெயர் கரேன். நீ என்னை அப்படியே அழைக்கலாம். அடிக்கடி சந்திப்போம். நீ சிரிக்கப் பழகும்வரை ஹெலோ என்றாவது சொல்லிக்கொள்ளலாம்."

அவள் மிக மெதுவாக திரும்பிப் பார்த்தாள். அவன் போய்விட்டிருந்தான். அவள் தனது கூடார வாசலுக்குப் போய், அப்போதுதான், முகாம் வாசலால் உள்ளே வந்திருந்த நீர் கொண்டுவரும் வாகனத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தாள். அவள் அழகாயிருந்தாள்.

தன்னுள்தானே மூழ்கியிருந்த டொவ் லண்டவ்வின் நிலைமையில், கடந்த சில மாதங்களுள், வெளிச்சம் பலம் ஒன்று ஊடுருவ முடிந்தது. இது தான் முதல் தடவையாக இருந்தது. தன்னைப் பார்க்க வந்தவர்களுள், கரேன் வித்தியாசமானவள் என உணர்ந்தான். அவன் தடுக்குத்தனமும், படபடப்பும், பயந்த சுபாவத்தையும் உடையவனாகக் காணப்பட்டாலும், ஒரு மென்மையான பரிவு அவளிலிருந்து வியாபிப்பதை அவன் உணர்ந்தான். அவள் தன்னுடன் அவசியமற்ற விதத்தில் கதைக்கவோ, அடிமனதிலிருந்து வராத வார்த்தைகளை ஒப்புவிக்கவோ இல்லை. அவள் கராவொலோஸில் இன்னொரு கைதியாக இருந்தாலும், மற்றவர்களைப் போல் அதைப்பற்றிக் குறைப்பட்டுக் கொள்பவளாகவோ, கோபமுற்றவளாகவோ தெரியவில்லை. அவளுடைய குரல் இனிமையானதாக இருந்தாலும் அதில் கண்டிப்புத் தொனித்தது.

"குட்மோனிங், டொவ் உன்னுடைய வாளியைப் பாவிக்க அனுமதித்ததற்கு நன்றி"

ஏதோ முணுமுணுத்தான் அவன்.

"நான் மறந்து போய்விட்டேன் நீதான் அந்த பேகவதற்குப்பதிலாகக் காசிக்கும் ஆள், என்னுடைய பாவர் வகுப்பிலும் இப்படியான ஒரு சிறுவன் இருக்கிறான். ஆனால், அவன் தான் ஒரு சிங்கம் என அபிநயிக்கிறான்."

"குட்மோனிங்" டொவ், அவசரம் அவசரமாக மேல் தொண்டையால் பலமாகச் சொன்னான்.

அவள் காலையில் தூயிலெழும் நேரம் டொவ்வுக்குத் தெரிந்திருந்தது. துணி துவைக்கச் செல்லும் நேரம் தெரியும்! அவள் திரும்பி வந்து தன் வகுப்புகளுக்குப் போகும் நேரம் தெரியும். ஒருநாள் அவள் இல்லாத நேரம்.

அவனுடைய கூடாரத்துக்குள் போய், அவனுடைய வாளியைத்தேடி எடுத்து அதைப் பார்வையிட்டான். அதில் ஒரு ஓட்டையும் இருக்கவில்லை. சில நாட்களில், படுக்கையில் படுத்தபடி, வழித்தடத்தில் அவள் காலடி ஓசையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பான். அப்படி அவள் வரும்போது, கூடாரவாசலுக்குப் போய், இரகசியமாக அவள் பக்கம் ஒரு பார்வையைச் செலுத்துவான். அவனும் சில வேளைகளில் இவன் பக்கம் பார்ப்பாள். இருவரது பார்வைகளும் சந்தித்து சில கணங்கள் நிலை கொள்ளும், தொடர்ந்து தனது மனம் இளகத் தொடங்குவதற்காகவும், பலவீனம் வெளிப்பட்டு விட்டதற்காகவும், தன்னில் தானே கோபம் அடைவான்.

தொடரும்...

இரு வாரத்துக்கு ஒருமுறை கடிதம் மூலம் சந்திப்போம்!

அன்புச் சகோதரமே தமிழீழப் புலம்பெயர் உடன்பிறப்பே!

சித்திரை மாதம் என்றாலே தமிழ்ப்புத்தாண்டு மாதம் என்ற எங்கள் கலாச்சார நினைவு எழுவது நேற்றைய வழமை. ஆனால் இன்றோ சித்திரை பிறந்ததும் எங்கள் சிந்தையில் நிறபது எங்கள் தமிழீழ வீரத்தாய் அன்னை பூபதியின் நினைவு. எங்கள் விடுதலை வரலாற்றின் ஈடிணையற்ற அற்புத தியாக காவியம் அன்னை பூபதியின் வீரவரலாறு. அன்னை பூபதி வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் உள்ள சாதாரண தமிழீழ மக்களும் தங்களால் இயன்ற வழிகளில் எல்லாம் தங்களை தமிழீழத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துடன் இணைத்து ஆக்கிரமிப்புக்கு அடக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடலாம் எனக் காட்டிய அற்புதமான தலைவி. வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிலையையும்— தாயாய்க், குடும்பத் தலைவியாய், தமிழ்ப் பெண்ணாய்— அன்னை பூபதி விடுதலையுடன் இணைத்தமையே அன்னையின் பெருமை. இந்த இணைப்பு அன்னைக்கு அளப்பரிய மன உறுதியை அளித்தது. உறுதியின் உறைவிடமாக அன்னையின் உள்ளம் திகழ்ந்தமையினாலேயே சாத்வீகப் போராட்டத்திற்கு காந்தியின் வழிவந்த அரசு எனத் தன்னை வர்ணித்துக் கொண்ட இந்தியாவே மதிப்பளிக்க மறுத்த நேரத்திலும் அன்னை அசைந்து கொடுக்காது சாகும்வரை உண்ணா நோன்பினை நோற்றாள். சத்தியம் வெல்லும் என்பதில் அன்னைக்கு இருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை அவளது ஆவிபிரிந்த பின் தமிழீழ மக்களின் ஆன்மீக சக்தியாக மாறி இந்திய அழிவுப் படையை தமிழீழ மண்ணில் இருந்து விரட்டியது என்றால் மிகையாகாது. 1990-ல் அன்னையின் இரண்டாவது நினைவு தினத்தில் எங்கள் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் நிகழ்த்திய வீரவணக்க உரையில் "எங்கள் மக்களே எங்கள் பலத்தின் உச்சங்கள். எங்கள் மக்களின் சக்தி எங்களுடன் இருக்கும் வரை நாங்கள் எந்தச் சவால்களையும் சந்தித்து வெற்றி கொள்வோம்" என மக்கள் சக்தியின் வெளிப்பாடாக அன்னை பூபதியின் அர்ப்பணிப்பை வர்ணித்தார்.

மக்கள் சக்தி தான் தங்கள் உயிர்களையே அர்ப்பணித்து போராடும் போராளிகளுக்கு தென்பு அளிக்கும் ஒரே சத்துணவு. புலம்பெயர் தமிழீழ மக்களாகிய நாமும் எமது மக்கள் சக்தியை எம்மால் இயன்ற வழிகளில் எல்லாம் எமது விடுதலைப் போராளிகளுக்கு காண்பித்து அவர்களுக்கு புதுப்பலமூட்ட வேண்டும். இதனை [illegible] உலகு தமிழீழ மக்களின் மேலான அரசியல் பணிவுக்[illegible]கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் என்பதை ஏற்று தமிழீழ மக்களின் ஒரே அரசியல் தலைமை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளே அவர்களை அங்கீகரித்து அவர்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தை நிறுத்துவது என்பது தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தை நிறுத்துவதாகும் என்ற உண்மையை ஆக்கிரமிப்பு அரசான சிறிலங்காவுக்கு இடித்துக் கூற வழி பிறக்கும். படைகளை விலக்கி அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பி என சிறிலங்காவை வற்புறுத்தும் நிலை தோன்றும். இதன் மூலமே துடிக்கும் எமது உடன்பிறப்புக்கள் அமைதி வாழ்வு பெறுவர். இதற்காகவே தமிழீழம் சுதந்திரத்தை நோக்கி நடைபோடுகிறது என்ற உண்மையை உலகிற்கு உரைத்து அவர்களின் குரலை தமிழீழ மக்களுக்கு ஆதரவாக மாற்ற என தமிழீழ மக்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் 25.04.99-ல் இலண்டன் அலெக்சாந்திராப் பலஸில் ஒன்று திரளவுள்ளனர். இதனை அடுத்து உலகின் பல தலைநகரங்களில் இவ்வாறான பல்வேறு மக்கள் சக்தி வெளிப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறவுள்ளன.

இந்நிகழ்ச்சிகளில் நான்கு தலைப்புக்களில் தமிழீழ மக்கள்— தமிழீழத் தேசம் குறித்த உண்மைகளை உலகுக்கு எடுத்துரைக்க தமிழீழப் புலம்பெயர் மக்கள் திடசங்கற்பம் பூண்டு நிற்கின்றனர். நம் நாடு. நம் உரிமை. நம் தலைமை. நம் பாதுகாப்பு என்பனவே இந்நான்கு தலைப்புக்களும் ஆகும். இந்த நான்கையும் நிலைநாட்டவே அன்னை பூபதி, தியாகி திலீபன் போன்றோர் சாத்வீக வழியில் போராடி தங்கள் இன்னுயிர்களை அர்ப்பணித்தனர். பல்லாயிரக்கணக்கான போராளிகளும் தமிழ் மக்களும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தங்கள் உடல் பொருள் ஆவியினை அர்ப்பணித்து போராடி வருகின்றனர்.

தமிழீழத் தேசம் எமது தாயகம். அதில் வாழ்வது நமது பிறப்பு உரிமை. இந்த உரிமையை மறுத்து எமது மண்ணையும் மக்களையும் அடிமை கொள்ள நினைக்கும் அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு அரசான சிறிலங்காவுக்கு எதிரான தமிழீழ மக்களின் ஒரே தலைமையாக விளங்குபவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் எம்மைப் பாதுகாக்க தம் இன்னுயிர்களையே அர்ப்பணிக்கும் தியாக மறவர் திருக் கூட்டம். பௌத்த சிங்களப் பெரும்பான்மை அரசாங்கம் தமிழீழ மக்களின் உயிர்களை உடைமைகளை தேசத்தை அழிப்பதற்கான அரசியல்— இராணுவ செயற்திட்டங்களை காலத்துக்கு காலம் செயற்படுத்துவதன் மூலம் தமிழீழ மக்களை— தேசத்தை அடிமைப்படுத்தத் துடிக்கிறது. இந்த இனஅழிப்பு செயற்திட்டத்திற்கு எதிரான தமிழீழ மக்களின் பாதுகாப்புச் சக்தியே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆற்றல் மிகு தலைமை. இதனை நிர்மூலமாக்கி தமிழீழ மக்களின் எதிர்ப்பு சக்தியை முறியடித்து தமிழீழ மக்களின் அரசியல் பணிவை ஆயுத முனையில் பெறத் துடியாய்த் துடிக்கிறது சந்திரிகா அரசாங்கம்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் தமிழீழ மக்களின் பிரச்சினை அவர்களின் பாதுகாப்பே. அவர்கள் தமது வரலாற்றுத் தாயகத்தில் பாதுகாப்புடன் வாழத் துடிக்கின்றனர். இதனை தமிழீழ மக்கள் பெறுவதற்கு தமிழீழத்தின் சுதந்திரம் நோக்கி நடாத்தும் பயணம் விரைவில் அந்த இலக்கை அடைய சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவை நாம் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆதரவு என்று கூறுவதை விட சர்வதேச சமூகம் அதாவது சர்வதேச நிறுவனங்களும் தம்மைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழீழ மக்கள் மேல் உள்ள கடமைகளை உணரவைத்து அதன் மூலம் தமிழீழ மக்களுடைய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை சர்வதேச சமூகத்தை அங்கீகரிக்க வைப்பதும் — தமிழீழ மக்களுக்கு உணவும் மருந்தும் மற்றும் அத்தியாவசிய பொருட்களும் கிடைக்கச் செய்வதும் நமது கடமை. இதற்காகவே அன்புச் சகோதரமே நானும் நீயும் தமிழீழ மக்களாக ஒருங்கு திரண்டெழ வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். வேலைகள் நேரமின்மைகள் சிரமங்கள் அனைத்தும் தாங்கி இந்நிலைகளில் தமிழீழ மக்கள் வெள்ளத்தில் நாமும் சேர்ந்து தமிழீழம் சுதந்திரத்தை நோக்கி விரைந்திட குரல் கொடுப்போம்.

அன்பின் ஆசிரியர்
(08.04.1999)

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மூன்றாந்தரப்பு மத்தியத்துவத்திற்கு சந்திரிகா அரசு அஞ்சுவது ஏன்!

உண்மையில், தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் சர்வதேசமயப்படுவதை தடுக்கவே மூன்றாம் தரப்பு மத்தியத்துவத்தை அரசு தவிர்க்கின்றது.

அத்துடன், தமிழரின் இனப்பிரச்சனையின் அடிப்படைகளை புரிந்து - அதன் போராட்ட நியாயப்பாடுகளை அந்த மூன்றாந்தரப்பு ஏற்றுக்கொண்டு - தமிழினத்திற்கு சார்பான நிலைப்பாட்டை எடுத்துவிடும் என சந்திரிகா அரசு பயப்படுகின்றது.

இதேவேளை, தமிழரின் அரசியல் அபிலாசைகளான தாயகம் - தேசியம் - சுயநிர்ணயஉரிமை என்ற அரசியல் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக அந்த மூன்றாந்தரப்பு இருந்துவிடும் என்றும் அரசு அஞ்சுகின்றது. ஏனெனில், இன்றைய உலகம் இத்தகைய அரசியல் கோட்பாடுகளை ஏற்று- நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது.

அதேவேளை, சர்வதேசசமூகத்தின் அனுதாபமும் - ஆதரவும் புலிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடாது என்பதற்காக - புலிகளை பயங்கரவாத அமைப்பாக உலகிற்கு சித்தரித்துக்காட்ட, சிங்கள அரசு மும்முரமாக முயற்சிக்கின்றது.

இந்த நிலையில் சர்வதேச மூகத்தின் மத்தியத்துவத்தை ஏற்பதாயின் அதன்மூலம் புலிகள் இயக்கத்திற்கு சட்டபூர்வமான அரசியல் அங்கீகாரம் கிட்டிவிடும் என்றும் அரசு அஞ்சுகின்றது.

இந்தக் காரணிகளால் மூன்றாந் தரப்பு மத்தியத்துவம் என்ற அம்சத்தை சந்திரிகா அரசாங்கம் விடாப்பிடியாக நிராகரித்து வருகின்றது.

அதாவது, தமிழரின் இனப்பிரச்சனைக்கு அமைதிவழியில் ஒரு நீதியான நிரந்தரத்தீர்வுகாண சிங்கள அரசு விரும்பவில்லை என்பதையே மூன்றாந்தரப்பு மத்தியத்துவ நிராகரிப்பு காட்டுகின்றது.

*

9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

[illegible]

[illegible]

"சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கடும் போக்கிலும், தமிழர் விரோதக்கொள்கையிலும் அடிப்படையான மாற்றங்கள் எதுவும் நிகழுமென நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. எதிர்காலத்தில் இந்த மாற்றம் நிகழாது போனால் தமிழீழத்தனியரசு உருவாகும் புறநிலையை உருவாக்கித்தந்த பெருமை சிங்களப்பேரினவாதத்திற்கே சாருமென்பதை நான் திடமாகக் கூறவேன்" [illegible]

[illegible]

நன்றி
'விடுதலைப் புலிகள்'

செம்மணியின் செய்தி சிறிய ஒரு முன்னுரையே

யாழ்ப்பாண வாயாய்
இலங்குகின்ற செம்மணியின்
நாப்போல நீண்டிருக்கும்
நல்ல பெருந்தெருவே!
வீதிமருங் கெல்லாம்
விரிந்த பெருவெளியில்
ஆதியாய் வந்த
சுடுகாடே!
அக்காட்டில்–
உப்பளத்தில்– சேற்றில்
உலாவிப் புலால்மணக்க
ஊதுகின்ற காற்றே! நீர்
உண்மை உரைப்பீரே!

செம்மணியில் சிங்களவர்
கொன்று புதைத்த
எங்கள்
கண்மணிகள்
எத்தனைபேர்?
காணாமல் போனவருள்
அம்மணமாய் ஆக்கிப்பின்
கற்பழித்துக் கொன்ற
இளம்
பெண்மணிகள் எத்தனை
பேர்?
பள்ளிசெல்லும்
பிள்ளைகள்
எத்தனைபேர்?
சொல்லுங்கள்!
பேயுண்ண விட்டுவிட்டுப்
பித்தாய் அலைகின்ற
பெற்றவர்க்குச்
சொல்லுங்கள்!

போரொடுங்கா மண்ணில்
'புகல்' தேடிப் போனவரை
"யாரொடு நோவாம்நாம்?
யார்க்கிங் குரைப்போம்?"
எலிபோல இருந்த
இளையவரைப் பற்றிப்
புலியெனச் சுட்டுப்
புதைத்தனராம்!..ஓ...ஓ
உடலைப் புதைத்திடலாம்

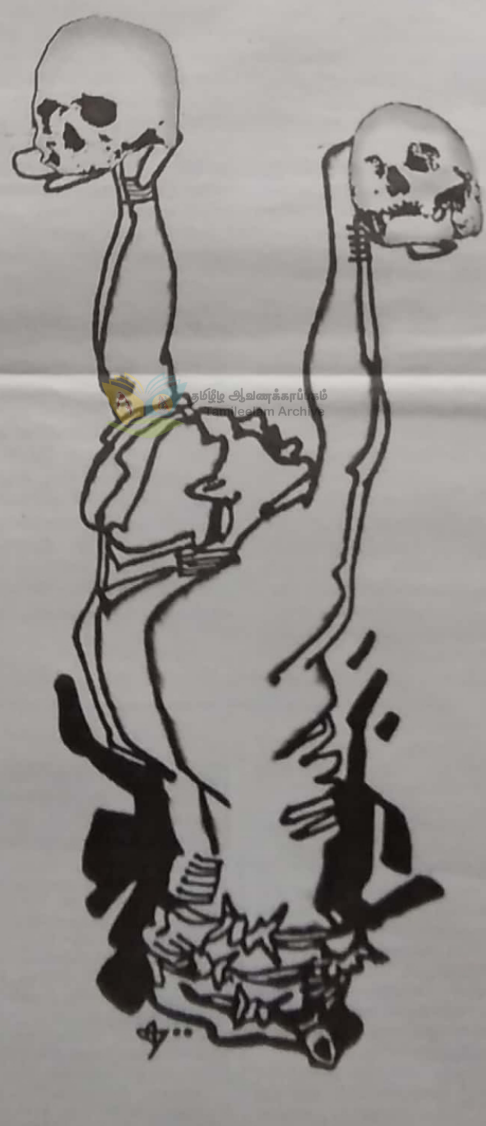

உண்மைபுதை யாதே!
முடிவிலுண்மை சாவாது–
மூச்சுவிடும்; ஓங்கிவரும்!

வாழி "கிரிசாந்தி" தன்பெயரே!
உண்மையை,
ஆழி உலகறிதற் (கு)
ஆவி கொடுத்தவளாம்!
ஊழி கடந்தும்
உலவுகின்ற வன்காற்றே!
ஞாலம் விளக்கி
ஒளிர்கின்ற நற்கதிரே!
ஏவலினால் கொன்றதுவும்
ஆவியின்றித் தந்தபல
பூவுடலை மண்ணில்
புதைத்ததுவும்
தானுந்தான்
என்றுமின்றிற் சொன்ன
"எதிராளி" மெய்யுரைக்கு
நன்றுவந்து சான்று
நவிலுங்கள்!
வாழ்த்திடுவோம்!

பேயரசு செய்யப்
பிணந்தின்ன வந்திட்ட
நாய்களே! செம்மணியில்–
நள்ளிரவில் தோண்டுகிறீர்!
தோண்டி எடுக்கத்
தொலையுமோ பாவங்கள்?
மீண்டும் பிடிக்குமவை!
வெய்ய படஅரவு
தீண்டுமுமை! செய்கின்ற
தீவினைகள், நீரெல்லாம்
யாண்டு செலினும்
விடாது தொடருமே!

செம்மணியின் செய்தி
சிறியதொரு
முன்னுரையே!
எம்மண் வரலாற்றில்
இன்னும் குழிகளுண்டு!
எல்லாம் வெளியாகும்
ஈழம் விடியுமந்நாள்
நல்லநாள் ஆகும் நமக்கு!

வி.பரந்தாமன்